ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1995

Vyhlásené: 31.03.1995 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

60

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 22. marca 1989 bol v Bazileji podpísaný Bazilejský dohovor o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní. Listina o pristúpení Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky k dohovoru bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov 24. júla 1991. Dohovor nadobudol platnosť pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku 5. mája 1992 na základe článku 25 ods. 1. Notifikácia sukcesie Slovenskej republiky do dohovoru sa uskutočnila 28. mája 1993 s platnosťou od 1. januára 1993.

BAZILEJSKÝ DOHOVOR o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní

Preambula Zmluvné strany tohto dohovoru, uvedomujúc si nebezpečenstvo poškodzovania ľudského zdravia a životného prostredia spôsobeného nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi a ich pohybom cez hranice štátov, pamätajúc na vzrastajúce ohrozenie ľudského zdravia a životného prostredia vyvolaného rastom produkcie a zložitosťou problematiky nebezpečných odpadov a iných odpadov a ich pohybom cez hranice štátov, majúc tiež na pamäti, že najúčinnejší spôsob ochrany ľudského zdravia a životného prostredia pred nebezpečenstvom vyvolaným týmito odpadmi je obmedzenie ich vzniku na čo najmenšiu mieru z hľadiska ich množstva a/alebo nebezpečnosti, súc presvedčené, že štáty by mali prijať nevyhnutné opatrenia, ktoré zabezpečia, aby nakladanie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi vrátane ich pohybu cez hranice štátov a ich zneškodňovanie bolo v súlade s ochranou ľudského zdravia a životného prostredia, nech už je miesto ich zneškodňovania kdekoľvek, uvedomujúc si, že štáty by mali zabezpečiť, aby si pôvodca odpadu plnil povinnosti spojené s prepravou a zneškodňovaním nebezpečných odpadov a iných odpadov v súlade s ochranou životného prostredia, nech už je miesto ich zneškodňovania kdekoľvek, plne uznávajúc, že každý štát má zvrchované právo zakázať vstup nebezpečných odpadov alebo iných odpadov zahraničného pôvodu na svoje územie alebo ich tam zneškodňovať, uznávajúc aj rastúce úsilie o dosiahnutie zákazu pohybu nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovanie v iných štátoch, najmä v rozvojových krajinách, súc presvedčené, že nebezpečné odpady a iné odpady by sa mali zneškodňovať v štáte, v ktorom vznikli, ak je to v súlade s účinným nakladaním s nimi a prijateľné z hľadiska životného prostredia, uvedomujúc si tiež, že pohyb týchto odpadov cez hranice zo štátu ich pôvodu do iného štátu možno povoliť iba v prípade, ak sa vykoná za podmienok, ktoré neohrozia ľudské zdravie alebo životné prostredie a ktoré sú v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, s úmyslom, aby zvýšená kontrola pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov pôsobila ako podnet na také nakladanie s odpadmi, ktoré bude prijateľné z hľadiska životného prostredia, a na obmedzenie rozsahu tohto pohybu cez hranice štátov, súc presvedčené, že štáty by mali prijať opatrenia na náležitú výmenu informácií o pohybe nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice týchto štátov a o jeho riadení, berúc na vedomie, že mnoho medzinárodných a regionálnych dohovorov sa týka ochrany a zachovania životného prostredia so zameraním na prepravu nebezpečného tovaru, berúc do úvahy Deklaráciu Konferencie Spojených národov o životnom prostredí človeka (Štokholm 1972), Káhirské smernice a zásady na nakladanie s nebezpečnými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia prijaté Riadiacou radou Spojených národov pre program životného prostredia (UNEP) rozhodnutím č. 14/30 zo 17. júna 1987, odporúčania Výboru odborníkov Spojených národov pre prepravu nebezpečného tovaru (formulované v roku 1957 a aktualizované vždy po dvoch rokoch), príslušné odporúčania, vyhlásenia, listiny a predpisy prijaté v rámci Spojených národov a práce a štúdie, ktoré vypracovali iné medzinárodné a regionálne organizácie, majúc na pamäti idey, princípy, ciele a funkciu Svetovej charty prírody prijatej valným zhromaždením Organizácie Spojených národov na jeho 37. zasadaní (1982) ako morálne pravidlo ochrany životného prostredia človeka a zachovania prírodných zdrojov, potvrdzujúc, že štáty sú zodpovedné za plnenie svojich medzinárodných záväzkov týkajúcich sa ochrany ľudského zdravia a ochrany a zachovania životného prostredia, a to v súlade s medzinárodným právom, uznávajúc, že v prípade závažného porušenia ustanovení tohto dohovoru alebo každého iného k nemu prijatého protokolu sa použijú príslušné ustanovenia medzinárodného práva, uvedomujúc si potrebu pokračovať vo vývoji a zavádzaní máloodpadových technológií vyhovujúcich požiadavkám ochrany životného prostredia, potrebu možnosti recyklácie, rozvoja a zavádzania spoľahlivých systémov manipulácie zabezpečovacích a riadiacich systémov s cieľom obmedziť na čo najmenšiu mieru vznik nebezpečných odpadov a iných odpadov, uvedomujúc si tiež, že pri rastúcom medzinárodnom záujme je potrebné sprísniť riadenie pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov a obmedziť takýto pohyb na čo najmenšiu mieru, znepokojené problémom nezákonnej prepravy nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov, berúc do úvahy obmedzené možnosti rozvojových krajín nakladať s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi, uznávajúc potrebu podporovať prenos technológií spoľahlivého hospodárenia s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi miestneho pôvodu najmä do rozvojových krajín v súlade s ideami Káhirských smerníc a rozhodnutí č. 14/16 Riadiacej rady UNEP o podpore prenosu technológií na ochranu životného prostredia, uznávajúc tiež, že nebezpečné odpady a iné odpady by sa mali prepravovať v súlade s príslušnými medzinárodnými dohovormi a odporúčaniami, súc tiež presvedčené, že pohyb nebezpečných odpadov a iných

odpadov cez hranice štátov by sa mal povoliť iba vtedy, ak je preprava a konečné zneškodnenie týchto odpadov prijateľné z hľadiska životného prostredia, odhodlané prísnou kontrolou chrániť ľudské zdravie a životné prostredie pred škodlivými účinkami, ktoré môžu spôsobovať nebezpečné odpady a iné odpady a hospodárenie s nimi, dohodli sa takto:

Článok 1
Rozsah pôsobnosti dohovoru

1. Na účely tohto dohovoru sú „nebezpečnými odpadmi“ tieto odpady, ktoré sú predmetom pohybu cez hranice štátov:
   a) odpady patriace do niektorej skupiny uvedenej v prílohe č. I tohto dohovoru, ak majú niektoré z charakteristík uvedených v prílohe č. III tohto dohovoru,
   b) odpady, ktoré nie sú zahrnuté pod písmenom a) tohto odseku, ale národné zákonodarstvo zmluvnej strany vývozu, dovozu alebo tranzitu ich definuje alebo považuje za nebezpečné odpady.
2. Na účely tohto dohovoru sú „inými odpadmi“ tie odpady, ktoré patria do niektorej skupiny uvedenej v prílohe č. II tohto dohovoru.
3. Odpady, ktoré pre svoju rádioaktivitu podliehajú iným medzinárodným riadiacim systémom vrátane medzinárodných listín týkajúcich sa osobitne rádioaktívnych materiálov, sú z pôsobnosti tohto dohovoru vyňaté.
4. Odpady, ktoré pochádzajú z bežnej prevádzky lodí, ktorých vypúšťanie upravuje iná medzinárodná listina, sú vylúčené z pôsobnosti tohto dohovoru.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru

1. „odpady“ sú látky alebo predmety, ktoré sa zneškodňujú alebo ktorých zneškodňovanie sa vyžaduje alebo sa bude vyžadovať na základe národných zákonov;
2. „nakladanie“ je zber, preprava a zneškodnenie nebezpečných odpadov alebo iných odpadov vrátane následnej starostlivosti o miesto zneškodnenia;
3. „pohyb cez hranice štátov“ je každý pohyb nebezpečných odpadov alebo iných odpadov z územia pod národnou jurisdikciou jedného štátu na územie pod národnou jurisdikciou iného štátu alebo na územie, prípadne cez územie, ktoré nie je pod národnou jurisdikciou žiadneho štátu, a to s podmienkou, že sa na tomto pohybe zúčastňujú aspoň dva štáty;
4. „zneškodňovanie“ je každá činnosť podľa postupu uvedeného v prílohe č. IV tohto dohovoru;
5. „schválené miesto alebo zariadenie“ je miesto alebo zariadenie na zneškodňovanie nebezpečných odpadov alebo iných odpadov, ktoré príslušný úrad štátu, v ktorom sa toto miesto alebo zariadenie nachádza, na zneškodnenie oprávnil alebo ktorému povolil pôsobiť s týmto cieľom;
6. „kompetentný úrad“ je jeden orgán štátnej správy určený zmluvnou stranou ako zodpovedný úrad v tej zemepisnej oblasti, ktorú zmluvná strana považuje za vhodnú na príjem žiadosti o povolenie pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov, ako aj na príjem všetkých s tým spojených informácií a na odpovede na takéto žiadosti, ako to predpokladá článok 6 tohto dohovoru;
7. „ohniskový bod“ je právnická osoba zmluvnej strany uvedená v článku 5 tohto dohovoru zodpovedná za príjem a predkladanie informácií, ako to predpokladajú články 13 a 16 tohto dohovoru;
8. „nakladanie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia“ je prijatie všetkých reálnych krokov na zabezpečenie takého stavu, aby

sa s nebezpečnými odpadmi a s inými odpadmi nakladalo spôsobom chrániacim ľudské zdravie a životné prostredie pred škodlivými účinkami, ktoré by mohli tieto odpady spôsobiť;

9. „územie pod národnou jurisdikciou štátu“ je pevnina, námorná oblasť alebo vzdušný priestor, v ktorých štát vykonáva správnu a riadiacu pôsobnosť v súlade s medzinárodným právom a so zreteľom na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia;
10. „štát vývozu“ je zmluvná strana, z ktorej sa plánuje uskutočniť alebo sa už uskutočňuje pohyb nebezpečných odpadov alebo iných odpadov cez hranice štátov;
11. „štát dovozu“ je zmluvná strana, do ktorej sa plánuje uskutočniť alebo sa už uskutočňuje pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez jej hranice s cieľom zneškodniť alebo skladovať ich pred zneškodnením na území, na ktoré sa nevzťahuje národná jurisdikcia žiadneho štátu;
12. „štát tranzitu“ je iný štát ako štát vývozu alebo dovozu, cez ktorý sa plánuje alebo uskutočňuje pohyb nebezpečných odpadov alebo iných odpadov;
13. „dotknuté štáty“ sú zmluvné strany, ktoré sú štátmi vývozu alebo dovozu alebo štátmi tranzitu, či už sú, alebo nie sú zmluvnými stranami;
14. „osoba“ je právnická osoba alebo fyzická osoba;
15. „vývozca“ je osoba podliehajúca jurisdikcii štátu vývozu, ktorá zabezpečuje vývoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov;
16. „dovozca“ je osoba podliehajúca jurisdikcii štátu dovozu, ktorá zabezpečuje dovoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov;
17. „dopravca“ je osoba uskutočňujúca prepravu nebezpečných odpadov alebo iných odpadov;
18. „pôvodca“ je osoba, ktorej činnosťou vznikajú nebezpečné alebo iné odpady, alebo, ak táto osoba nie je známa, osoba, ktorá vlastní tieto odpady a/alebo ktorá tieto odpady spravuje;
19. „zneškodňovateľ“ je osoba, ku ktorej sa dopravujú nebezpečné odpady alebo iné odpady a ktorá ich zneškodňuje;
20. „politická a/alebo ekonomická integračná organizácia“ je taká organizácia zriadená zvrchovanými štátmi, na ktorú jej členské štáty preniesli pôsobnosť vo veciach upravených týmto dohovorom a ktorá bola riadne splnomocnená v súlade s jej vnútorným poriadkom podpisovať, ratifikovať, prijímať, formálne potvrdzovať alebo pristupovať k dohovoru;
21. „nezákonná preprava“ je pohyb nebezpečných odpadov alebo iných odpadov cez hranice štátov tak, ako sa uvádza v článku 9 tohto dohovoru.

Článok 3
Národné vymedzenie pojmu nebezpečné odpady

1. Každá zmluvná strana je povinná počas šiestich mesiacov odo dňa, keď pristúpila k tomuto dohovoru, informovať sekretariát dohovoru o odpadoch, ktoré sú iné, ako uvádzajú prílohy č. I a II tohto dohovoru, ktoré sa považujú za nebezpečné alebo definujú ako nebezpečné podľa národného zákonodarstva, a o všetkých požiadavkách týkajúcich sa postupov použiteľných na pohyb týchto odpadov cez hranice štátov.
2. Každá strana musí následne informovať sekretariát o všetkých dôležitých zmenách v informáciách, ktoré poskytla podľa odseku 1 tohto článku.
3. Sekretariát je povinný okamžite odoslať všetkým stranám informácie, ktoré dostal podľa odsekov 1 a 2 tohto článku.
4. Strany sú zodpovedné za to, že informácie, ktoré im zaslal sekretariát podľa odseku 3 tohto článku, sprístupnia svojim vývozcom.

Článok 4
Všeobecné povinnosti

1.

a) Zmluvné strany pri výkone svojho práva zakázať dovoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov s cieľom zneškodniť ich sú povinné podľa článku 13 tohto dohovoru informovať ostatné zmluvné strany o svojom rozhodnutí.

b) Strany, ak boli informované podľa písmena a) tohto odseku, zakážu alebo nepovolia vývoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov na územie zmluvných strán, ktoré zakázali dovoz týchto odpadov.

c) Strany zakážu alebo nepovolia vývoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov, ak štát dovozu nedá písomný súhlas na daný dovoz, a to aj v prípade, ak štát dovozu dovoz takýchto odpadov nezakázal.

2. Každá zmluvná strana vykoná vhodné opatrenia, aby

a) zabezpečila obmedzenie vzniku nebezpečných odpadov a iných odpadov na čo najnižšiu mieru, berúc do úvahy sociálne, technologické a ekonomické hľadiská,

b) zabezpečila dostupnosť vhodných zneškodňovacích zariadení na nakladanie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia; tieto zariadenia treba umiestniť, ak je to možné, na jej území bez ohľadu na miesto zneškodnenia odpadov,

c) zabezpečila, aby osoby, ktoré sa zaoberajú nakladaním s nebezpečnými odpadmi alebo s inými odpadmi na jej území, podnikli nevyhnutné kroky na zabránenie znečistenia spôsobeného nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi, ktoré pri takomto nakladaní vzniká, a ak by došlo k znečisteniu, aby jeho následky na ľudské zdravie a životné prostredie znížili na čo najnižšiu mieru,

d) zabezpečila obmedzenie pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov na najnižšiu mieru zodpovedajúcu nakladaniu s takýmito odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia a jeho uskutočňovanie spôsobom chrániacim ľudské zdravie a životné prostredie pred škodlivými účinkami, ktoré môžu byť dôsledkom tohto pohybu,

e) nedovolila vývoz nebezpečných odpadov a iných odpadov do štátu alebo skupiny štátov patriacich k ekonomickej alebo politickej integračnej organizácii, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, najmä do rozvojových krajín, ktorých právne predpisy zakázali všetky dovozy, alebo ak má dôvod domnievať sa, že sa s príslušnými odpadmi nebude nakladať spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia a v súlade so zásadami dohodnutými medzi zmluvnými stranami na ich prvej schôdzi,

f) požadovala, aby sa informácie o navrhovanom pohybe nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov poskytli dotknutým štátom v súlade s prílohou č. V A tohto dohovoru a objasňovali účinky navrhnutého pohybu na ľudské zdravie a životné prostredie,

g) zabránila dovozu nebezpečných odpadov a iných odpadov, ak má dôvod domnievať sa, že sa s týmito odpadmi nebude nakladať spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia,

h) sa podieľala na činnosti iných zmluvných strán a dotknutých organizácií buď priamo, alebo prostredníctvom sekretariátu vrátane rozosielania informácií o pohybe nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov s cieľom zlepšiť nakladanie s nimi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia a dosiahnuť ochranu pred nezákonnou prepravou.

3. Zmluvné strany považujú nezákonnú prepravu nebezpečných odpadov alebo iných odpadov za trestný čin.

4. Každá zmluvná strana prijme vhodné zákonné, administratívne či iné opatrenia na uplatňovanie a vykonávanie ustanovení tohto dohovoru vrátane opatrení na zabránenie a potrestanie konania, ktoré je v rozpore s týmto dohovorom.

5. Zmluvná strana nedovolí, aby sa nebezpečné odpady a iné odpady vyvážali na územie nezmluvnej strany alebo dovážali z územia nezmluvnej strany.

6. Zmluvné strany súhlasia, že nepripustia vývoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov s cieľom zneškodniť ich južne od 60° južnej šírky bez ohľadu na to, či sa tieto odpady prepravujú cez hranice štátov.
7. Ďalej každá zmluvná strana
   a) zakáže všetkým osobám podliehajúcim jej národnej jurisdikcii prepravu a zneškodňovanie nebezpečných odpadov alebo iných odpadov, ak tieto osoby nie sú na to splnomocnené alebo nemali takýto druh činnosti povolený,
   b) má požadovať, aby nebezpečné odpady a iné odpady, ktoré sa majú prepravovať cez hranice štátov, boli zabalené, označené a prepravované v súlade so všeobecne prijatými a uznávanými medzinárodnými pravidlami a normami v oblasti balenia, označovania a prepravy a aby sa dbalo na príslušnú medzinárodne uznávanú prax,
   c) má požadovať, aby prepravné doklady boli pripojené k nebezpečným odpadom a iným odpadom už v mieste, kde sa začína pohyb cez hranice štátov, až na miesto zneškodnenia.
8. Každá zmluvná strana má vyžadovať, aby sa s nebezpečnými odpadmi alebo inými odpadmi, ktoré sa majú vyvážať, nakladalo v štáte dovozu alebo inde spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia. O technických návodoch na nakladanie s odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia, ktoré sú predmetom tohto dohovoru, rozhodnú strany na svojom prvom zasadnutí.
9. Zmluvné strany prijmú vhodné opatrenia, aby sa pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov povolil iba vtedy, ak
   a) štát vývozu nemá technické možnosti ani potrebné zariadenie, kapacitu alebo vhodné zneškodňovacie miesto na zneškodnenie týchto odpadov spôsobom účinným a prijateľným z hľadiska životného prostredia,
   b) príslušné odpady sú žiadané ako surovina na recykláciu alebo pre spracovateľský priemysel v štáte dovozu,
   c) takýto pohyb cez hranice štátov je v súlade s inými kritériami, o ktorých musia rozhodnúť zmluvné strany za predpokladu, že tieto kritériá sa nelíšia od zámerov tohto dohovoru.
10. Záväzok vyplývajúci z tohto dohovoru pre štáty, v ktorých vznikajú nebezpečné odpady a iné odpady, ktorý vyžaduje, aby sa s týmito odpadmi nakladalo spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia, sa nesmie za žiadnych okolností previesť na štáty dovozu alebo štáty tranzitu.
11. Nič v tomto dohovore nebráni zmluvnej strane, aby určila dodatočné požiadavky, ktoré sú v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru a s normami medzinárodného práva, s cieľom zlepšiť ochranu ľudského zdravia a životného prostredia.
12. Nič v tomto dohovore žiadnym spôsobom nezasahuje do zvrchovanosti zmluvných strán nad ich pobrežnými vodami určenej v súlade s medzinárodným právom, ani do zvrchovaných práv a jurisdikcie, ktoré majú štáty v pásme svojho výlučného ekonomického vplyvu a na kontinentálnom šelfe v súlade s medzinárodným právom, ani do výkonu navigačných práv a slobôd lodí a lietadiel všetkých štátov upravených medzinárodným právom a príslušnými medzinárodnými listinami.
13. Zmluvné strany budú pravidelne prehodnocovať možnosti zníženia množstva a/alebo potenciálneho znečistenia nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi, ktoré sa vyvážajú do iných štátov, a to najmä do rozvojových krajín.

Článok 5

Určenie kompetentných úradov a ohniskových bodov

Na uľahčenie vykonávania tohto dohovoru sú zmluvné strany povinné:

1. Určiť alebo zriadiť jeden alebo viac kompetentných úradov a jeden ohniskový bod. Jeden kompetentný úrad má byť určený na príjem žiadostí o tranzit.
2. Informovať sekretariát do troch mesiacov odo dňa, keď pre ne dohovor nadobudne platnosť, ktoré orgány určili ako svoje ohniskové body a kompetentné úrady.

3. Informovať sekretariát do jedného mesiaca odo dňa rozhodnutia o každej zmene týkajúcej sa uskutočnených nariadení, ktoré ustanovili podľa odseku 2 tohto článku.

Článok 6

Pohyb cez hranice štátov medzi zmluvnými stranami

1. Štát vývozu písomne oznámi alebo požiada pôvodcu alebo vývozcu odpadov, aby prostredníctvom kompetentného úradu štátu vývozu písomne oznámil kompetentným úradom dotknutých štátov každý plánovaný pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov. Žiadosť musí obsahovať vyhlásenie a informácie uvedené v prílohe č. V A tohto dohovoru v jazyku prijateľnom pre štát dovozu. Každému zo zúčastnených štátov stačí zaslať iba jednu žiadosť.
2. Štát dovozu žiadateľovi písomnou formou odpovie, či povoľuje pohyb s podmienkami alebo bez podmienok, či odmieta povoliť pohyb, alebo či vyžaduje doplňujúce informácie. Originál konečnej odpovede štátu dovozu treba zaslať kompetentným úradom dotknutých štátov, ktoré sú zmluvnými stranami.
3. Štát vývozu nepovolí pôvodcovi alebo vývozcovi začať pohyb cez hranice štátov, kým nedostane potvrdenie, že
   a) žiadateľ dostal písomný súhlas štátu dovozu,
   b) žiadateľ dostal od štátu dovozu potvrdenie o existencii zmluvy medzi vývozcom a zneškodňovateľom, ktorá určuje nakladanie s príslušnými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia.
4. Každý štát tranzitu, ktorý je zmluvnou stranou, bez zbytočného odkladu potvrdí žiadateľovi príjem jeho žiadosti. Žiadateľovi je povinný písomne odpovedať do 60 dní, či súhlasí s pohybom s podmienkami alebo bez nich, či odmieta povolenie pohybu, alebo či vyžaduje dodatočné informácie. Štát vývozu nedovolí začať pohyb cez hranice štátov, kým nedostane písomný súhlas štátu tranzitu. Ak sa zmluvná strana kedykoľvek rozhodne, že buď všeobecne, alebo za určitých podmienok nebude na tranzit nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov vopred vyžadovať písomný súhlas alebo v tomto smere zmení svoje požiadavky, musí podľa článku 13 tohto dohovoru bez zbytočného odkladu informovať ostatné zmluvné strany o svojom rozhodnutí. V takomto prípade, ak štát vývozu nedostane odpoveď do 60 dní od prijatia žiadosti štátom tranzitu, štát vývozu môže povoliť začatie vývozu cez štát tranzitu.
5. V prípade pohybu odpadov cez hranice štátov, keď sú odpady právne vymedzené alebo sa považujú za nebezpečný odpad iba
   a) v štáte vývozu, požiadavky odseku 9 tohto článku, ktoré sa týkajú dovozcu alebo zneškodňovateľa a štátu dovozu, platia obdobne pre vývozcu a štát vývozu,
   b) v štáte dovozu alebo v štátoch dovozu a tranzitu, ktoré sú zmluvnými stranami, požiadavky odsekov 1, 3, 4 a 6 tohto článku, ktoré platia pre vývozcu a štát vývozu, platia obdobne pre dovozcu alebo zneškodňovateľa a štát dovozu,
   c) v štátoch tranzitu, ktoré sú zmluvnou stranou, platia ustanovenia odseku 4 tohto článku.
6. Štát vývozu môže na základe písomného súhlasu dotknutých štátov povoliť pôvodcovi alebo vývozcovi odpadov použitie všeobecnej žiadosti vtedy, keď sa nebezpečné odpady alebo iné odpady s rovnakými fyzikálnymi a chemickými vlastnosťami pravidelne dopravujú tomu istému zneškodňovateľovi, tou istou výstupnou colnicou štátu vývozu, tou istou vstupnou colnicou štátu dovozu a v prípade tranzitu tou istou vstupnou a výstupnou colnicou štátu alebo štátov tranzitu (ďalej len „všeobecná žiadosť“).
7. Dotknuté štáty môžu dať písomný súhlas na použitie všeobecnej žiadosti uvedenej v odseku 6 tohto článku s podmienkou dodania určitých informácií, ako sú presné množstvá alebo pravidelné zoznamy nebezpečných odpadov a iných odpadov, ktoré sa majú dopravovať.
8. Všeobecná žiadosť a písomný súhlas uvedené v odsekoch 6 a 7 tohto článku môžu zahŕňať niekoľkonásobné dodávky nebezpečných odpadov a iných odpadov maximálne počas lehoty 12 mesiacov.
9. Zmluvné strany musia vyžadovať, aby každá osoba zodpovedná za pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov podpísala listinu o pohybe buď pri odoslaní, alebo

príjme príslušných odpadov. Sú povinné tiež požadovať, aby zneškodňovateľ informoval tak vývozcu, ako aj kompetentný úrad štátu vývozu o prijatí príslušných odpadov zneškodňovateľom a po vhodnom čase aj o skončení zneškodnenia, ako je uvedené v žiadosti. Ak takúto informáciu štát vývozu nedostane, kompetentný úrad štátu vývozu alebo vývozca je povinný túto skutočnosť oznámiť štátu dovozu.

10. Žiadosti a odpovede požadované týmto článkom treba zaslať kompetentným úradom dotknutých zmluvných strán alebo príslušnému orgánu štátnej správy nezmluvnej strany.

11. Každý pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov treba poistiť, pokryť zárukou alebo iným ručením, ktoré môže požadovať štát dovozu alebo niektorý štát tranzitu, ak sú zmluvnými stranami.

Článok 7

Pohyb cez hranice štátov zo zmluvnej strany cez štáty, ktoré nie sú zmluvnými stranami

Článok 6 ods. 2 tohto dohovoru platí obdobne pre pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov zo zmluvnej strany cez štát alebo štáty, ktoré nie sú zmluvnými stranami.

Článok 8

Povinnosť spätného dovozu

Ak pohyb nebezpečných odpadov alebo iných odpadov cez hranice štátov, na ktorý dotknuté štáty vydali súhlas v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, nemožno dokončiť podľa podmienok zmluvy, štát vývozu je povinný zabezpečiť, aby vývozca vrátil príslušné odpady do štátu vývozu, ak odpady nemôže alternatívne zneškodniť spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia do 90 dní odo dňa, keď štát dovozu informoval štát vývozu a sekretariát, alebo v takom časovom období, na akom sa dohodli dotknuté štáty. V takom prípade štát dovozu ani žiaden zo štátov tranzitu nebude odporovať, prekážať alebo brániť vráteniu týchto odpadov do štátu vývozu.

Článok 9

Nezákonná preprava

1. Na účely tohto dohovoru sa akýkoľvek pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátu posudzuje ako nezákonná preprava, ak

   a) sa neuskutoční na základe žiadosti zostavenej podľa ustanovení tohto dohovoru každým dotknutým štátom,

   b) ho neschvália podľa ustanovení tohto dohovoru všetky dotknuté štáty,

   c) sa uskutoční na základe súhlasu získaného od dotknutých štátov falšovaním, chybným výkladom alebo podvodom,

   d) do značnej miery nezodpovedá dokladom,

   e) sa zavŕši vedomým zneškodnením (napríklad na nepovolenej skládke) nebezpečných odpadov a iných odpadov v rozpore s týmto dohovorom a so všeobecnými princípmi medzinárodného práva.

2. V prípade, že sa pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátu považuje za nezákonnú prepravu v dôsledku konania vývozcu alebo pôvodcu, štát vývozu zabezpečí, že príslušné odpady

   a) vráti do štátu vývozu vývozca, pôvodca alebo v prípade potreby sám štát, alebo ak je to neuskutočniteľné,

   b) zneškodní ich inak v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru v lehote 30 dní odo dňa, keď štát vývozu bol informovaný o nezákonnej preprave, alebo v takom časovom období, na ktorom sa dotknuté štáty dohodnú. V takom prípade dotknuté zmluvné strany nebudú odporovať, prekážať, ani brániť vráteniu týchto odpadov do krajiny vývozu.

3. V prípade, že sa pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov považuje za nezákonnú prepravu v dôsledku konania dovozcu alebo zneškodňovateľa, štát dovozu

zabezpečí, aby dovozca alebo zneškodňovateľ, alebo v prípade nevyhnutnosti štát sám, príslušné odpady zneškodnil spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia v lehote 30 dní odo dňa, keď bol štát dovozu upozornený na nezákonnú prepravu, alebo v lehote, na ktorej sa môžu dohodnúť dotknuté štáty. Preto, ak je to nevyhnutné, dotknuté zmluvné strany sú povinné spolupracovať pri zneškodnení odpadu spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia.

4. V prípadoch, keď zodpovednosť za nezákonnú prepravu nemožno pripísať vývozcovi, pôvodcovi, dovozcovi ani zneškodňovateľovi, dotknuté zmluvné strany alebo iné zmluvné strany budú náležite spolupracovať a zabezpečia, aby sa príslušné odpady čo najskôr zneškodnili spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia v štáte vývozu, štáte dovozu alebo inde, kde je to vhodné.

5. Každá zmluvná strana zavedie vhodné národné zákonodarstvo, ktoré by zabránilo nezákonnej preprave a trestalo ju. Dotknuté štáty na dosiahnutie cieľov uvedených v tomto článku navzájom spolupracujú.

Článok 10

Medzinárodná spolupráca

1. Zmluvné strany navzájom spolupracujú, aby zdokonalili nakladanie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi a docielili spôsob prijateľný z hľadiska životného prostredia.

2. Preto zmluvné strany

   a) na požiadanie poskytnú dostupné informácie buď na dvojstrannom, alebo mnohostrannom základe s cieľom propagovať nakladanie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia vrátane zladenia technických noriem a postupov na primerané nakladanie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi,

   b) spolupracujú pri sledovaní účinkov nakladania s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi na ľudské zdravie a životné prostredie,

   c) spolupracujú na základe národných zákonov, predpisov a iných opatrení pri vývoji a zavádzaní nových máloodpadových technológií prijateľných z hľadiska životného prostredia, pri zdokonaľovaní súčasných technológií s cieľom eliminovať v čo najväčšej miere vznik nebezpečných odpadov a iných odpadov a zabezpečiť účinnejšie a výkonnejšie spôsoby nakladania s nimi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia vrátane štúdia ekonomických a sociálnych účinkov na životné prostredie pri použití týchto nových alebo zdokonalených technológií,

   d) aktívne spolupracujú na základe národných zákonov, predpisov a iných opatrení pri prenose technológií a systémov týkajúcich sa nakladania s nebezpečnými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia. Spolupracujú aj pri rozvoji technickej spôsobilosti zmluvných strán, a to najmä tých, ktoré môžu technickú pomoc v tejto oblasti potrebovať alebo požadovať,

   e) spolupracujú pri vývoji vhodných technických návodov a/alebo odporúčaných postupov.

3. Štáty pomáhajú rozvojovým krajinám využívať vhodné prostriedky spolupráce pri zabezpečovaní úloh uvedených v článku 4 ods. 2 písm. a), b), c) a d) tohto dohovoru.

4. So zreteľom na potreby rozvojových krajín sa bude podporovať spolupráca medzi zmluvnými stranami a príslušnými medzinárodnými organizáciami, okrem iného aj v oblasti výchovy a vzdelávania verejnosti, vývoja systému nakladania s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia a zavádzania nových máloodpadových technológií.

Článok 11

Dvojstranné, mnohostranné a regionálne zmluvy

1. Bez ohľadu na ustanovenia článku 4 ods. 5 tohto dohovoru zmluvné strany môžu uzatvárať dvojstranné, mnohostranné a regionálne zmluvy alebo dohody týkajúce sa pohybu nebezpečných odpadov alebo iných odpadov cez hranice štátov so zmluvnými stranami alebo inými stranami za predpokladu, že takéto zmluvy alebo dohody sa neodchyľujú od nakladania s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia,

ktorý vyžaduje tento dohovor. Tieto zmluvy alebo dohody musia ustanovovať opatrenia, ktoré sú aspoň také prijateľné z hľadiska životného prostredia ako tie, ktoré ustanovuje tento dohovor, s osobitným zreteľom na záujmy rozvojových krajín.

2. Zmluvné strany informujú sekretariát o všetkých dvojstranných, mnohostranných a regionálnych zmluvách alebo dohodách podľa odseku 1 tohto článku a o tých, ktoré uzavreli predtým, ako pre ne nadobudol platnosť tento dohovor, aby sa zabezpečila kontrola pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov, ktorá sa uskutočňuje iba medzi zmluvnými stranami týchto dohovorov. Ustanovenia tohto dohovoru neovplyvnia pohyb cez hranice štátu, ktorý sa uskutočňuje podľa týchto zmlúv za predpokladu, že takéto zmluvy sú v súlade s nakladaním s nebezpečnými odpadmi a s inými odpadmi spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia, ako to vyžaduje tento dohovor.

Článok 12

Konzultácie o zodpovednosti

Zmluvné strany spolupracujú na čo najrýchlejšom prijatí protokolu určujúceho vhodné pravidlá a postupy v oblasti zodpovednosti a náhrady škôd, ktoré vzniknú pri pohybe nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov a pri ich zneškodňovaní.

Článok 13

Odovzdávanie informácií

1. Zmluvné strany vždy, keď sa dozvedia o nehode, ktorá sa stala počas pohybu nebezpečných odpadov alebo iných odpadov cez hranice štátu alebo pri ich zneškodňovaní, ktoré pravdepodobne môžu predstavovať nebezpečenstvo pre ľudské zdravie a životné prostredie v iných štátoch, zabezpečia, aby tieto štáty boli o nehode okamžite informované.
2. Zmluvné strany sa navzájom informujú prostredníctvom sekretariátu
   a) o zmenách týkajúcich sa určenia kompetentných úradov a/alebo ohniskových bodov podľa článku 5 tohto dohovoru,
   b) o zmenách vnútroštátneho vymedzenia pojmu nebezpečné odpady podľa článku 3 tohto dohovoru, a čo najskôr
   c) o svojich rozhodnutiach vôbec alebo čiastočne nepovoliť dovoz nebezpečných odpadov alebo iných odpadov s cieľom zneškodniť ich na území podliehajúcom ich národnej jurisdikcii,
   d) o rozhodnutiach prijatých na obmedzenie alebo zákaz vývozu nebezpečných odpadov a iných odpadov,
   e) o každej inej informácii požadovanej podľa odseku 4 tohto článku.
3. Zmluvné strany v súlade s národnými zákonmi a inými predpismi pred koncom každého kalendárneho roku predložia prostredníctvom sekretariátu Konferencii zmluvných strán, zriadenej podľa článku 15 tohto dohovoru, správu za uplynulý kalendárny rok obsahujúcu informácie
   a) o kompetentných úradoch a ohniskových bodoch, ktoré určili podľa článku 5 tohto dohovoru,
   b) o pohybe nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov, na ktorých sa podieľali, vrátane
      i) množstva vyvezených nebezpečných odpadov a iných odpadov, ich kategórií, vlastností, krajiny určenia, všetkých štátov tranzitu a spôsobu zneškodnenia, ako boli uvedené v odpovedi na žiadosť,
      ii) množstva dovezených nebezpečných odpadov a iných odpadov, ich kategórií, vlastností, pôvodu a spôsobu zneškodnenia,
      iii) zneškodňovaní, ktoré sa neuskutočnili tak, ako sa predpokladalo,
      iv) úsilia na dosiahnutie zníženia množstva nebezpečných odpadov a iných odpadov, ktoré sa prepravujú cez hranice štátov,
   c) o opatreniach na zabezpečenie tohto dohovoru, ktoré prijali,

d) o dostupných kvalifikovaných štatistikách, ktoré zostavili, o účinkoch vzniku a prepravy nebezpečných odpadov a iných odpadov na ľudské zdravie a životné prostredie a o ich zneškodnení,

e) o dvojstranných, mnohostranných a regionálnych dohodách a zmluvách, ktoré uzavreli podľa článku 11 tohto dohovoru,

f) o nehodách, ktoré sa stali počas pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátu a pri ich zneškodňovaní, a o opatreniach prijatých na ich riešenie,

g) o možnostiach zneškodňovania v zariadeniach na území podliehajúcom ich národnej jurisdikcii,

h) o opatreniach prijatých na podporu vývoja technológií na zníženie a/alebo vylúčenie vzniku nebezpečných a iných odpadov a

i) o iných záležitostiach, ktoré Konferencia zmluvných strán považuje za vhodné.

4. Zmluvné strany v súlade so svojimi národnými zákonmi a s inými predpismi zabezpečia, aby sa originál každej žiadosti týkajúcej sa každého takého pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov a odpovedi na ňu zaslali sekretariátu, ak o to požiada zmluvná strana, ktorá sa nazdáva, že pohyb nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov môže ohroziť jej životné prostredie.

Článok 14
Finančné hľadiská

1. Zmluvné strany súhlasia s tým, že podľa špecifickej potreby rôznych oblastí a podoblastí by sa mali zriadiť regionálne a subregionálne strediská na školenie a prenos technológií týkajúcich sa nakladania s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi a obmedzovania ich vzniku. Zmluvné strany rozhodnú o vhodnom mechanizme financovania na dobrovoľnom základe.
2. Strany musia zvážiť zriadenie obežného fondu na predbežnú pomoc v prípade havarijných situácií, aby sa minimalizovali škody z nehôd vzniknutých pri pohybe nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov a počas zneškodňovania týchto odpadov.

Článok 15
Konferencia zmluvných strán

1. Týmto sa zriaďuje Konferencia zmluvných strán. Prvé zasadanie Konferencie zmluvných strán zvolá výkonný riaditeľ UNEP najneskôr do jedného roku po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru. Potom sa zasadania Konferencie zmluvných strán budú zvolávať v pravidelných intervaloch, ktoré určí konferencia na svojom prvom zasadaní.
2. Mimoriadne zasadanie Konferencie zmluvných strán sa zvolá vtedy, keď to konferencia považuje za nevyhnutné, alebo na písomnú žiadosť jednej zmluvnej strany za predpokladu, že s ňou sekretariát oboznámil ostatné zmluvné strany, z ktorých aspoň tretina túto žiadosť počas šiestich mesiacov od tohto oznámenia podporovala.
3. Konferencia zmluvných strán sa na základe konsenzu dohodne a prijme rokovací poriadok a rokovací poriadok pomocných útvarov, ktoré môže zriaďovať, ako aj finančné pravidlá, ktoré určia najmä podiel na finančnej účasti zmluvných strán tohto dohovoru.
4. Zmluvné strany na prvom zasadaní zvážia všetky ďalšie opatrenia na pomoc pri plnení svojich povinností vyplývajúcich z ochrany a zachovávania životného prostredia v moriach a oceánoch v súvislosti s týmto dohovorom.
5. Konferencia zmluvných strán sústavne sleduje a vyhodnocuje skutočné plnenie tohto dohovoru a okrem toho

a) napomáha zladiť príslušné koncepcie, stratégie a opatrenia na minimalizáciu poškodzovania ľudského zdravia a životného prostredia nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi,

b) zvažuje a podľa potreby prijíma zmeny tohto dohovoru a jeho dodatkov, berúc okrem iného do úvahy aj dostupné vedecké, technické a ekonomické informácie a informácie o životnom prostredí,

c) zvažuje a uskutočňuje ďalšie činnosti, ktoré možno požadovať na dosiahnutie účelu tohto dohovoru na základe skúseností získaných jeho pôsobením a pôsobením dohôd a zmlúv podľa článku 11 tohto dohovoru,

d) zvažuje a prijíma podľa potreby protokoly a

e) zriaďuje také pomocné útvary, ktoré považuje za vhodné na uskutočňovanie tohto dohovoru.

6. Organizácia Spojených národov, jej špecializované orgány, ako aj každý štát, ktorý nie je členom tohto dohovoru, sa môžu zúčastniť na zasadaniach Konferencie zmluvných strán ako pozorovatelia. Za pozorovateľov na zasadaní Konferencie zmluvných strán možno prijať aj iné spoločnosti a agentúry, a to národné alebo medzinárodné, vládne alebo mimovládne, pôsobiace v oblasti týkajúcej sa nebezpečných odpadov alebo iných odpadov, ktoré informovali sekretariát o svojom želaní byť zastúpené ako pozorovatelia, ak najmenej tretina prítomných zmluvných strán nevznesie námietky. Prijatie účasti pozorovateľov podlieha pravidlám, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán.

7. Konferencia zmluvných strán po uplynutí troch rokov od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, a potom najmenej každých šesť rokov vyhodnocuje jeho účinnosť, a ak je to nevyhnutné, zváži prijatie úplného alebo čiastočného zákazu pohybu nebezpečných odpadov alebo iných odpadov cez hranice štátov na základe posledných vedeckých, technických a ekonomických informácií a informácií o životnom prostredí.

Článok 16
Sekretariát

1. Úlohou sekretariátu je

a) pripravovať a zabezpečovať zasadania uvedené v článkoch 15 a 17 tohto dohovoru,

b) pripravovať a rozosielať správy na základe informácií získaných v súlade s článkami 3, 4, 6, a 13 tohto dohovoru, ako aj informácií získaných zo zasadaní pomocných útvarov zriadených podľa článku 15 tohto dohovoru, a ak je to vhodné, na základe informácií poskytnutých príslušnými medzivládnymi a mimovládnymi organizáciami,

c) pripravovať správy o vlastných aktivitách vykonávaných pri plnení svojich funkcií v rámci dohovoru a predkladať ich Konferencii zmluvných strán,

d) zabezpečiť nevyhnutnú koordináciu s príslušnými medzinárodnými organizáciami, dojednávať s nimi najmä administratívne otázky a záležitosti týkajúce sa dohovoru, ktoré môžu byť potrebné na účinné vykonávanie jeho úloh,

e) byť v styku s ohniskovými bodmi a kompetentnými úradmi zriadenými v zmluvných stranách podľa článku 5 tohto dohovoru,

f) spracovávať informácie týkajúce sa schválených národných zariadení zmluvných strán, ktoré sú k dispozícii na zneškodňovanie nebezpečných odpadov a iných odpadov, a rozosielať tieto informácie zmluvným stranám,

g) prijímať od zmluvných strán a odovzdávať im informácie
– o možnostiach technickej pomoci a školenia,
– o dostupných technických a vedeckých informáciách,
– o možnostiach poskytovania rád a odborných posudkov,
– o dostupnosti zdrojov, so zreteľom na poskytovanie pomoci, a to na ich žiadosť v takých oblastiach ako
– využitie oznamovacieho systému tohto dohovoru,
– hospodárenie s nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi,
– technológie prijateľné z hľadiska životného prostredia, ktoré sa týkajú nebezpečných odpadov a iných odpadov, ako sú máloodpadové a bezodpadové technológie,
– hodnotenie zariadení na zneškodňovanie odpadov,
– sledovanie (monitoring) nebezpečných odpadov a iných odpadov a
– postupy v prípade havárie,

h) na žiadosť zmluvných strán poskytovať informácie o konzultantoch a konzultačných firmách, ktoré majú potrebné technické znalosti v tomto odbore a môžu im pomôcť pri posudzovaní žiadostí o súhlas na prepravu odpadov cez hranice štátov, o zhode prepravy nebezpečných

odpadov a iných odpadov s príslušnou žiadosťou a/alebo o skutočnosti, či navrhované zariadenia na zneškodňovanie nebezpečných odpadov a iných odpadov sú prijateľné z hľadiska životného prostredia, ak je dôvod domnievať sa, že sa s príslušnými odpadmi nebude nakladať spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia; nijaký taký posudok sa nemôže robiť na náklady sekretariátu,

i) pomáhať zmluvným stranám, ak o to požiadajú, pri zisťovaní prípadov nezákonnej prepravy a okamžite zasielať dotknutým zmluvným stranám každú informáciu, ktorú dostal o nezákonnej preprave,

j) spolupracovať so zmluvnými stranami a s príslušnými kompetentnými medzinárodnými organizáciami a úradmi pri poskytovaní odborníkov a zariadení s cieľom rýchlo pomôcť štátom v prípade havarijnej situácie a

k) plniť ďalšie úlohy v súvislosti s cieľom tohto dohovoru, ktoré môže určiť Konferencia zmluvných strán.

2. Úlohy sekretariátu dočasne plní UNEP až do skončenia prvého zasadnutia Konferencie zmluvných strán zvolaného podľa článku 15 tohto dohovoru.

3. Konferencia zmluvných strán na prvom zasadnutí vymenuje členov sekretariátu spomedzi existujúcich kompetentných medzivládnych organizácií, ktoré oznámili, že sú ochotné vykonávať túto funkciu. Na tomto zasadnutí Konferencia zmluvných strán zhodnotí aj plnenie úloh dočasného sekretariátu, jeho činnosť, najmä podľa odseku 1 tohto článku, a rozhodne o vhodnej štruktúre sekretariátu na plnenie týchto úloh.

Článok 17
Doplnky dohovoru

1. Každá zmluvná strana môže navrhnúť doplnky tohto dohovoru a každá zmluvná strana protokolu môže navrhnúť doplnky tohto protokolu. Tieto doplnky berú do úvahy okrem iného aj príslušné vedecké a technické poznatky.

2. Doplnky tohto dohovoru sa prijímajú na zasadnutí Konferencie zmluvných strán. Doplnky protokolov sa prijímajú na zasadnutí zmluvných strán príslušného protokolu. Znenie každého navrhovaného doplnku tohto dohovoru alebo protokolu, ak v tomto protokole nie je určené inak, sekretariát oznámi zmluvným stranám najmenej šesť mesiacov pred zasadnutím, na ktorom sa majú prijať. Sekretariát takisto oznámi signatárom tohto dohovoru informácie o navrhovaných doplnkoch.

3. Zmluvné strany vynaložia všetko úsilie na dosiahnutie dohody na základe konsenzu pri každom navrhovanom doplnku tohto dohovoru. Ak všetko úsilie o konsenzus bolo vyčerpané a dohoda sa nedosiahla, doplnok sa, ako posledné východisko, prijme aspoň trojštvrtinovou väčšinou hlasov zmluvných strán prítomných pri hlasovaní na zasadnutí a depozitár ho predloží všetkým zmluvným stranám na ratifikáciu, schválenie, formálne potvrdenie alebo prijatie.

4. Postup uvedený v odseku 3 tohto článku platí pre doplnky každého protokolu s výnimkou, že na ich prijatie stačí dvojtretinová väčšina zmluvných strán tohto protokolu, ktoré sa zúčastnili na zasadnutí a hlasovali na ňom.

5. Ratifikačné listiny alebo listiny o schválení, formálnom potvrdení alebo prijatí doplnkov sa uložia u depozitára. Doplnky prijaté podľa odsekov 3 alebo 4 tohto článku nadobudnú platnosť pre zmluvné strany, ktoré ich prijali, deväťdesiaty deň odo dňa, keď depozitár prijal ratifikačné listiny alebo listiny o schválení, formálnom potvrdení alebo prijatí najmenej od troch štvrtín zmluvných strán, ktoré akceptovali doplnky príslušného protokolu, okrem prípadov, keď sa v protokole prijal iný postup. Pre každú inú zmluvnú stranu doplnky nadobudnú účinnosť deväťdesiaty deň odo dňa, keď táto zmluvná strana odovzdala svoju ratifikačnú listinu alebo listinu o schválení, formálnom súhlase alebo prijatí doplnkov.

6. Na účely tohto článku „prítomné a hlasujúce zmluvné strany“ sú zmluvné strany prítomné na zasadnutí, ktoré hlasovali za alebo proti.

Článok 18

Prijímanie a doplnky dodatkov

1. Dodatky tohto dohovoru alebo každého protokolu tvoria neoddeliteľnú súčasť dohovoru alebo takéhoto protokolu (podľa daného prípadu), a ak sa výslovne neuvádza inak, odvolanie sa na tento dohovor alebo na jeho protokoly súčasne znamená odvolanie sa na akýkoľvek ich dodatok. Dodatky sa obmedzujú na vedecké, technické a administratívne záležitosti.
2. Ak pre dodatky protokolu nie je v danom protokole určené inak, pri navrhovaní, prijímaní a nadobúdaní platnosti ďalších dodatkov k tomuto dohovoru alebo dodatkov k protokolu sa použije tento postup:
   a) dodatky k tomuto dohovoru a jeho protokolom sa navrhujú a prijímajú podľa postupu uvedeného v článku 17 tohto dohovoru, ods. 2, 3 a 4,
   b) každá zmluvná strana, ktorá nemôže prijať ďalší dodatok k tomuto dohovoru alebo dodatok k protokolu, ktorého je zmluvnou stranou, to písomne oznámi depozitárovi do šiestich mesiacov od dátumu oznámenia o jeho prijatí depozitárom. Depozitár okamžite informuje všetky zmluvné strany o každom prijatom oznámení. Zmluvná strana môže predchádzajúce oznámenie námietok kedykoľvek nahradiť súhlasom a dodatok tým nadobudne platnosť aj pre túto zmluvnú stranu,
   c) po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa oznámenia depozitárom dodatok nadobúda platnosť pre všetky zmluvné strany tohto dohovoru alebo príslušného protokolu, ktoré nepredložili oznámenie podľa písmena b) tohto odseku.
3. Návrh, prijatie a nadobudnutie platnosti doplnkov dodatkov tohto dohovoru alebo ktoréhokoľvek protokolu podlieha takému istému postupu ako pri návrhoch, prijatiach alebo nadobudnutí platnosti dodatkov k dohovoru alebo dodatkov k protokolu. Dodatky a ich doplnky, okrem iného, prihliadajú aj na príslušné vedecké a technické poznatky.
4. Ak ďalší dodatok alebo doplnok dodatku mení tento dohovor alebo niektorý protokol, tento ďalší dodatok alebo jeho doplnok nenadobudne účinnosť skôr, ako nadobudne účinnosť doplnok tohto dohovoru alebo protokolu.

Článok 19

Overovanie

Zmluvná strana, ktorá má oprávnené dôvody domnievať sa, že iná zmluvná strana koná alebo konala v rozpore so záväzkami vyplývajúcimi z tohto dohovoru, môže o tom informovať sekretariát, ale súčasne bezodkladne priamo alebo prostredníctvom sekretariátu informuje aj tú zmluvnú stranu, o ktorej to tvrdí. Sekretariát zmluvným stranám predkladá všetky príslušné informácie.

Článok 20

Urovnávanie sporov

1. V prípade sporov medzi zmluvnými stranami vo veciach výkladu, aplikácie alebo dodržiavania ustanovení tohto dohovoru alebo každého k nemu prijatého protokolu sa zmluvné strany snažia o urovnanie sporov rokovaním alebo inými zmierovacími prostriedkami podľa vlastného výberu.
2. Ak dotknuté zmluvné strany nemôžu urovnať svoj spor prostriedkami uvedenými v predchádzajúcom odseku, spor sa predloží, ak s tým sporové zmluvné strany súhlasia, Medzinárodnému súdnemu dvoru alebo arbitráži podľa podmienok určených v prílohe č. VI o arbitráži. Neúspech pri snahe dosiahnuť dohodu o predložení sporu Medzinárodnému súdnemu dvoru alebo arbitráži však nezbavuje zmluvné strany zodpovednosti pokračovať v hľadaní jeho riešenia prostriedkami uvedenými v odseku 1.
3. Pri ratifikácii, prijímaní, schvaľovaní, formálnom potvrdzovaní alebo pristúpení k tomuto dohovoru alebo kedykoľvek neskôr môže štát alebo politická a/alebo ekonomická integračná organizácia vyhlásiť, že bez ďalších osobitných dohôd vo vzťahu ku každej zmluvnej strane, ktorá prijala rovnaké záväzky, uznáva povinnosť predložiť spor
   a) Medzinárodnému súdnemu dvoru a/alebo
   b) arbitráži v súlade s postupmi určenými v prílohe č. VI tohto dohovoru.

Takéto vyhlásenie sa písomne oznámi sekretariátu, ktorý ho rozošle zmluvným stranám.

Článok 21

Podpis

Tento dohovor je otvorený na podpis pre štáty, Namíbiu, ktorú zastupuje Rada Organizácie Spojených národov pre Namíbiu, a politické a/alebo ekonomické integračné organizácie v Bazileji 22. marca 1989, na Federálnom ministerstve zahraničných vecí Švajčiarska v Berne od 23. marca 1989 do 30. júna 1989 a v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku od 1. júla 1989 do 22. marca 1990.

Článok 22

Ratifikácia, prijatie, formálne potvrdenie alebo schválenie

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi a Namíbiou, ktorú zastupuje Rada Organizácie Spojených národov pre Namíbiu, a formálnemu potvrdeniu alebo schváleniu politickými a/alebo ekonomickými integračnými organizáciami. Ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí, formálnom potvrdení alebo schválení sa ukladajú u depozitára.
2. Každá organizácia uvedená v odseku 1 tohto článku, ktorá sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru bez toho, aby sa stal zmluvnou stranou niektorý z jej členských štátov, je viazaná všetkými záväzkami vyplývajúcimi z tohto dohovoru. V prípade organizácie, ktorej jeden alebo viac členských štátov je zmluvnou stranou tohto dohovoru, táto organizácia a jej členské štáty rozhodnú o svojej príslušnej zodpovednosti za plnenie záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru. V takom prípade organizácia a členské štáty nie sú oprávnené vykonávať práva vyplývajúce z dohovoru súčasne.
3. Organizácie uvedené v odseku 1 tohto článku vyhlásia v listinách o formálnom potvrdení alebo schválení rozsah svojej pôsobnosti vo veciach upravených týmto dohovorom. Tieto organizácie informujú aj depozitára, ktorý bude informovať zmluvné strany o podstatných úpravách v rozsahu ich právomoci.

Článok 23

Pristúpenie

1. Tento dohovor je pre štáty, Namíbiu, ktorú zastupuje Rada Organizácie Spojených národov pre Namíbiu, a politické a/alebo ekonomické integračné organizácie otvorený na pristúpenie odo dňa, ktorý nasleduje po dni, keď sa skončilo podpisovanie dohovoru. Listiny o pristúpení sa ukladajú u depozitára.
2. V listinách o pristúpení organizácie uvedené v odseku 1 tohto článku oznámia rozsah svojej pôsobnosti vo veciach upravených týmto dohovorom. Tieto organizácie informujú o všetkých podstatných zmenách rozsahu svojej pôsobnosti aj depozitára.
3. Ustanovenie článku 22 ods. 2 tohto dohovoru platí aj pre politické a/alebo ekonomické integračné organizácie, ktoré pristúpia k tomuto dohovoru.

Článok 24

Hlasovacie právo

1. S výnimkou uvedenou v odseku 2 tohto článku má každá zmluvná strana tohto dohovoru jeden hlas.
2. Politické a/alebo ekonomické integračné organizácie v rámci svojej právomoci v súlade s článkom 22 ods. 3 a článkom 23 ods. 2 tohto dohovoru vykonávajú svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru alebo príslušného protokolu. Také organizácie nesmú vykonávať hlasovacie právo, ak ho vykonávajú ich členské štáty, a naopak.

Článok 25

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť deväťdesiaty deň po dátume uloženia dvadsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, formálnom potvrdení, schválení alebo pristúpení.

2. Pre každý štát alebo politickú a/alebo ekonomickú integračnú organizáciu, ktorá ratifikuje, prijme, schváli alebo formálne potvrdí tento dohovor alebo k nemu pristúpi po dátume uloženia dvadsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení, formálnom potvrdení alebo pristúpení, nadobudne dohovor platnosť deväťdesiaty deň po dátume uloženia tejto ratifikačnej listiny o prijatí, schválení formálnom potvrdení alebo pristúpení tohto štátu alebo politickej a/alebo ekonomickej integračnej organizácie.
3. Na účely odsekov 1 a 2 tohto článku sa žiadna listina uložená politickou a/alebo ekonomickou integračnou organizáciou nemôže pokladať za ďalšiu listinu k listinám, ktoré uložili členské štáty takejto organizácie.

Článok 26

Výhrady a vyhlásenia

1. Výhrady k tomuto dohovoru a výnimky z neho sa nepripúšťajú.
2. Odsek 1 tohto článku nebráni štátu, politickej organizácii ani integračnej organizácii pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení, formálnom potvrdení alebo pristúpení k tomuto dohovoru urobiť vyhlásenia alebo vydať akokoľvek formulované alebo nazvané stanoviská s cieľom, okrem iného, dosiahnuť súlad vlastných zákonov a iných predpisov s ustanoveniami tohto dohovoru, a to pod podmienkou, že tieto vyhlásenia alebo stanoviská nemajú za cieľ vylúčiť alebo zmeniť právne účinky ustanovení tohto dohovoru pri ich aplikácii vo vzťahu k tomuto štátu.

Článok 27

Odstúpenie

1. Po uplynutí troch rokov odo dňa, keď dohovor nadobudol pre zmluvnú stranu platnosť, môže táto zmluvná strana kedykoľvek podať depozitárovi písomné oznámenie o odstúpení od dohovoru.
2. Odstúpenie nadobudne platnosť po uplynutí jedného roku odo dňa, keď depozitár dostal písomné oznámenie o odstúpení alebo k akémukoľvek neskoršiemu dátumu, ktorý sa uvádza v oznámení.

Článok 28

Depozitár

Depozitárom tohto dohovoru a všetkých s ním súvisiacich protokolov je generálny tajomník Organizácie Spojených národov.

Článok 29

Platné znenie

Originály arabského, čínskeho, anglického, francúzskeho, ruského a španielskeho znenia tohto dohovoru sú rovnocenné.
Na dôkaz toho dolupodpísaní, zastúpení oprávnenými splnomocnencami, podpísali tento dohovor.
Dané v Bazileji 22. marca 1989.

Príloha č. I

Skupiny odpadov, ktoré podliehajú kontrole

Typy odpadov:

Y1

klinické odpady z nemocníc, zdravotníckych stredísk a zariadení

Y2

odpady z výroby a prípravy farmaceutických výrobkov

Y3

odpadové farmaceutické látky, drogy a lieky

Y4

odpady z výroby, prípravy a použitia pesticídov a fytofarmák

Y5

odpady z výroby, prípravy a použitia chemických prostriedkov na ochranu dreva

Y6

odpady z výroby, prípravy a použitia organických rozpúšťadiel

Y7

odpady z tepelného spracovania a temperovacích operácií s obsahom kyanidov

Y8

odpadové minerálne oleje nevhodné na používanie podľa pôvodného určenia

Y9

odpady typu olej vo vode, uhľovodíky vo vode, emulzie

Y10

odpadové látky a predmety obsahujúce polychlórované bifenyly (PCB) a/alebo polychlórované terfenyly (PCT) a/alebo polybrómované bifenyly (PBB) alebo nimi znečistené

Y11

odpadové dechtové zvyšky vznikajúce pri čistení, destilácii a pyrolytickom spracovávaní

Y12

odpady z výroby, prípravy a použitia atramentov, farbív, pigmentov, farieb, lakov, náterov

Y13

odpady z výroby, prípravy a použitia živíc, latexov, zmäkčovadiel, glejov a lepidiel

Y14

odpadové chemické látky vznikajúce pri výskume a vývoji alebo výučbe, ktoré nie sú zatiaľ určené a/alebo sú nové a ich účinky na človeka alebo životné prostredie nie sú známe

Y15

látky výbušnej povahy, ktoré nepodliehajú iným právnym predpisom

Y16

látky z výroby, prípravy a použitia fotochemikálií a fotografických materiálov

Y17

odpady vznikajúce pri povrchovej úprave kovov a plastických materiálov

Y18

zvyšky vznikajúce pri priemyselnom zneškodňovaní odpadov

Odpady obsahujúce tieto zložky:

Y19

karbonyly kovov

Y20

berýlium, zlúčeniny berýlia

Y21

zlúčeniny šesťmocného chrómu

Y22

zlúčeniny medi

Y23

zlúčeniny zinku

Y24

arzén, zlúčeniny arzénu

Y25

selén, zlúčeniny selénu

Y26

kadmium, zlúčeniny kadmia

Y27

antimón, zlúčeniny antimónu

Y28

telúr, zlúčeniny telúru

Y29

ortuť, zlúčeniny ortuti

Y30

tálium, zlúčeniny tália

Y31

olovo, zlúčeniny olova

Y32

anorganické zlúčeniny fluóru okrem fluoridu vápenatého

Y33

anorganické kyanidy

Y34

roztoky kyselín a kyseliny v tuhej forme

Y35

roztoky zásad a zásady v tuhej forme

Y36

azbest (prach a vlákna)

Y37

organické zlúčeniny fosforu

Y38

organické kyanidy

Y39

fenoly, zlúčeniny fenolov vrátane chlórovaných fenolov

Y40

étery

Y41

halogénované organické rozpúšťadlá

Y42

organické rozpúšťadlá okrem halogénovaných rozpúšťadiel

Y43

všetky materiály obsahujúce polychlórovaný dibenzofurán

Y44

všetky materiály obsahujúce polychlórovaný dibenzo-p-dioxín

Y45

organohalogénové zlúčeniny, iné ako látky uvedené v tomto dodatku (napr. Y39, Y41, Y42, Y43, Y44)

Príloha č. II

Skupiny odpadov vyžadujúce osobitnú pozornosť

Y46

odpady z domácností

Y47

zvyšky vznikajúce pri spaľovaní domového odpadu

Príloha č. III

Zoznam nebezpečných vlastností

Trieda OSN*)	Označenie	Vlastnosti
1	H1	Výbušniny
		Výbušná látka alebo odpad je tuhá alebo kvapalná látka alebo odpad (alebo zmes látok
		alebo odpadov), ktorá sama osebe je schopná chemicky reagovať a pritom produkovať plyn
		takej teploty a takého tlaku a tak rýchlo, že môže spôsobiť poškodenie okolia.
3	H3	Horľavé kvapaliny
		Slovo horľavý má rovnaký význam ako zápalný. Horľavé kvapaliny sú kvapaliny alebo zmesi
		kvapalín alebo kvapaliny obsahujúce pevné látky v roztoku alebo v suspenzii (napr. farby,
		laky, nátery a iné, ktoré však nezahŕňajú látky alebo odpady, ktoré sa inak klasifikujú na
		základe ich nebezpečnej charakteristiky), ktoré uvoľňujú horľavé pary pri teplotách
		nepresahujúcich 60,5°C pri skúške v uzavretej nádobke a nepresahujúcich 65,6 °C pri
		skúške v otvorenej nádobke. (Keďže výsledok skúšky v otvorenej nádobke a skúšky
		v uzavretej nádobke nemožno presne porovnať a dokonca jednotlivé výsledky rovnakej
		skúšky sú často rozdielne, predpisy odlišujúce sa od uvedených hodnôt, ktoré berú do
		úvahy tieto rozdiely, sú v súlade s touto definíciou.)
4.1	H4.1	Horľavé tuhé látky
		Tuhé látky alebo tuhé odpady neklasifikované ako výbušniny, ktoré sú za podmienok,
		ktorým sú vystavované pri preprave, ľahko zápalné alebo trením môžu spôsobiť požiar alebo
		k nemu prispieť.
4.2	H4.2	Látky alebo odpady schopné samovoľne sa vznietiť
		Látky alebo odpady, ktoré sú schopné samovoľne sa zahrievať pri normálnych
		podmienkach, ktorým sú vystavované pri preprave, alebo látky, ktoré sa zahrievajú pri
		styku so vzduchom a z toho dôvodu sa môžu vznietiť.
4.3	H4.3	Látky alebo odpady, ktoré pri styku s vodou uvoľňujú horľavé plyny
		Látky alebo odpady, ktoré sú pri reakcii s vodou schopné samovoľne sa zapáliť alebo
		uvoľňovať horľavé plyny v nebezpečnom množstve.
5.1	H5.1	Oxidovadlá
		Látky alebo odpady, ktoré samy nemusia byť zápalné, ale prispievajú k horeniu iných
		materiálov najmä ako zdroj kyslíka.

5.2	H5.2	Organické peroxidy
		Organické látky alebo odpady, ktoré obsahujú dvojmocnú štruktúru -O-O-, sú tepelne
		nestále látky, ktoré môžu podliehať exotermickému samozrýchľujúcemu rozkladu.
6.1	H6.1	Jedy (akútne)
		Látky alebo odpady schopné spôsobiť smrť alebo vážne poškodiť ľudské zdravie pri požití
		alebo vdýchnutí či pri styku s pokožkou.
6.2	H6.2	Infekčné látky
		Látky alebo odpady obsahujúce živé mikroorganizmy alebo ich toxíny, o ktorých je známe
		alebo sú podozrivé, že vyvolávajú choroby zvierat a ľudí.
8	H8	Korozívne látky
		Látky alebo odpady, ktoré chemickými účinkami spôsobia ťažké poškodenie v styku so
		živým tkanivom alebo v prípade úniku poškodia alebo dokonca zničia iný tovar alebo
		dopravné prostriedky; môžu spôsobiť aj iné riziká.
9	H10	Látky schopné uvoľňovať jedovaté plyny v styku so vzduchom alebo s vodou
		Látky alebo odpady, ktoré pri reakcii so vzduchom alebo s vodou uvoľňujú jedovaté plyny
		v nebezpečnom množstve.
9	H11	Jedy (s oneskoreným alebo chronickým účinkom)
		Látky alebo odpady, ktoré pri vdychovaní alebo požití či pri preniknutí pokožkou môžu
		vyvolať oneskorené alebo chronické účinky vrátane karcinogenity.
9	H12	Ekotoxické látky
		Látky alebo odpady, ktoré pri uvolnení predstavujú alebo môžu okamžite alebo v
		neskoršom čase predstavovať nebezpečenstvo nepriaznivým zaťažením životného
		prostredia v dôsledku biologickej akumulácie a/ alebo jedovatých účinkov na biotické
		systémy.
9	H13	Látky schopné akýmkolVek spôsobom po zneškodnení uvoľňovať iné látky, napr. výluhy,
		ktoré sa vyznačujú niektorou z uvedených charakteristík.

Skúšky

Potenciálne nebezpečenstvo vyvolané určitými typmi odpadov sa ešte nepodarilo plne doložiť a skúšky na kvantitatívne definovanie tohto rizika neexistujú. Je potrebný ďalší výskum zameraný na vývoj prostriedkov, ktoré by charakterizovali potenciálne nebezpečenstvo, ktorému je vystavený človek alebo životné prostredie pod vplyvom týchto odpadov. Štandardizované skúšky sa odvodili so zreteľom na čisté zložky a materiály. Mnohé krajiny vyvinuli národné skúšky, ktoré možno použiť pri materiáloch uvedených v prílohe č. I tohto dohovoru s cieľom rozhodnúť, či tieto materiály majú vlastnosti uvedené v tejto prílohe.

Príloha č. IV

Postupy zneškodňovania odpadu

A. Postupy, ktoré nevedú k možnosti obnovovania zdrojov, recyklácii, regenerácii odpadu, priamemu opätovnému používaniu alebo inému používaniu

Časť A zahŕňa všetky postupy zneškodňovania, ktoré sa používajú v praxi:

D1 ukladanie do zeme alebo na povrchu zeme (napr. skládka atď.)

D2 úprava pôdy (napr. biologický rozklad kvapalín alebo kalov vypúšťaných do zeme atď.)

D3 hlboká injektáž (napr. injektáž čerpateľných odpadov do vrtov, soľných baní alebo prirodzene sa vyskytujúcich úložísk atď.)

D4 povrchové nádrže (napr. umiestnenie kvapalných odpadov alebo kalov do jám, rybníkov alebo lagún atď.)

D5 špeciálne vybudované skládky (napr. umiestnenie do samostatných buniek s povrchovou úpravou stien, ktoré sú prikryté a izolované navzájom od seba i od životného prostredia, atď.)

D6 vypúšťanie do vodného recipientu okrem morí/oceánov

D7 vypúšťanie do morí/oceánov vrátane uloženia na morské dno

D8 biologické spracovanie, ktoré nie je špecifikované na inom mieste tejto prílohy, pri ktorom vznikajú zlúčeniny alebo zmesi, ktoré možno zneškodňovať pomocou niektorého zo spôsobov uvedených v tejto časti

D9 fyzikálno-chemická úprava nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, pri ktorej vznikajú zlúčeniny alebo zmesi, ktoré možno zneškodňovať pomocou niektorého zo spôsobov uvedených v tejto časti (napr. odparovaním, sušením, kalcináciou, neutralizáciou, zrážaním atď.)

D10 spaľovanie na pevnine

D11 spaľovanie na mori

D12 trvalé uloženie (napr. uloženie v obaloch do baní atď.)

D13 zmiešavanie alebo miešanie pred použitím niektorého z postupov uvedených v tejto časti

D14 prebaľovanie pred použitím niektorého z postupov uvedených v tejto časti

D15 skladovanie po použití niektorého z postupov uvedených v tejto časti.

B. Postupy, ktoré môžu viesť k obnovovaniu zdrojov, recyklácii, regenerácii odpadu, priamemu opätovnému používaniu alebo inému používaniu

Časť B obsahuje všetky postupy používané pri spracúvaní materiálov, ktoré sú zákonom určené alebo považované za nebezpečné odpady a pre ktoré by inak platili postupy zahrnuté v časti A tejto prílohy:

R1 použitie ako palivo (iné ako priame spaľovanie) alebo ako iný zdroj na získavanie energie

R2 recyklácia/regenerácia rozpúšťadla

R3 recyklácia/regenerácia organických látok, ktoré sa nepoužívajú ako rozpúšťadlá

R4 recyklácia/regenerácia kovov a zlúčenín kovov

R5 recyklácia/regenerácia iných anorganických materiálov

R6 regenerácia kyselín a zásad

R7 získavanie zložiek použitých na znižovanie znečistenia

R8 získavanie zložiek z katalyzátorov

R9 prečisťovanie použitého oleja alebo iné opätovné používanie opotrebovaného oleja

R10 úprava pôdy na poľnohospodárske využitie alebo na zlepšenie životného prostredia

R11 použitie zvyškových materiálov získaných pri niektorom z postupov označených R1-R10

R12 výmena odpadov určených na spracovanie niektorým z postupov označených R1-R11

R13 zhromažďovanie materiálov určených na spracovanie niektorým z postupov uvedených v tejto časti.

Príloha č. V A

Informácie, ktoré treba uviesť v žiadosti

1. Dôvod vývozu odpadu
2. Vývozca odpadu[1])
3. Pôvodcovia odpadu a miesto vzniku odpadu[1])
4. Zneškodňovateľ odpadu a skutočné miesto zneškodnenia[1])
5. Predpokladaný prepravca (prepravcovia) odpadu a jeho zástupca (zástupcovia), ak sú známi[1])
6. Štát vývozu odpadu. Kompetentný úrad[2])
7. Predpokladané štáty tranzitu. Kompetentný úrad[2])
8. Štát dovozu odpadu. Kompetentný úrad[2])
9. Všeobecné alebo jednorazové žiadosti
10. Plánovaný dátum (dátumy) prepravy a časové obdobie, v ktorom sa má odpad vyvážať, a navrhovaná trasa cesty (vrátane miesta vstupu a výstupu)[3])
11. Predpokladaný spôsob dopravy (cestná, železničná, námorná, letecká, riečna)
12. Informácie o poistení[4])
13. Označenie a fyzický opis odpadu vrátane čísel Y a čísel OSN a ich zloženia[5]) a informácie o všetkých špeciálnych požiadavkách na zaobchádzanie vrátane havarijných opatrení v prípade nehody
14. Predpokladaný spôsob balenia (napr. voľne ložený náklad, sudy, cisternová loď)
15. Odhadované množstvo v hmotnostných alebo objemových jednotkách[6])
16. Proces, pri ktorom odpad vznikol[7])
17. Pre odpady uvedené v prílohe č. I tohto dohovoru klasifikácia podľa prílohy č. III tohto dohovoru – nebezpečné vlastnosti, číslo H a trieda OSN
18. Metódy zneškodňovania podľa prílohy č. IV tohto dohovoru
19. Vyhlásenie pôvodcu a vývozcu, že informácia je správna
20. Informácia (vrátane technického opisu zneškodňovacieho zariadenia), ktorú zneškodňovateľ odpadov odovzdal vývozcovi alebo pôvodcovi, na základe ktorej zneškodňovateľ dospel k hodnoteniu, že nemá dôvod sa nazdávať, že sa s odpadmi bude nakladať spôsobom neprijateľným z hľadiska životného prostredia a v rozpore so zákonmi a inými predpismi štátu dovozu
21. Informácie týkajúce sa zmluvy medzi vývozcom a zneškodňovateľom

Príloha č. V B

Informácie, ktoré treba uviesť v prepravnom doklade

1. Vývozca odpadu[1])
2. Pôvodca (pôvodcovia) odpadu a miesto vzniku odpadu[1])
3. Zneškodňovateľ odpadu a skutočné miesto zneškodnenia
4. Prepravca (prepravcovia) odpadu[1]) alebo ich zástupca (zástupcovia)
5. Predmet všeobecnej alebo jednorazovej žiadosti
6. Dátum začiatku pohybu cez hranice štátu a dátum (dátumy) a podpis každej osoby zodpovednej za odpad pri ich príjme
7. Spôsoby prepravy (cestná, železničná, riečna, námorná, letecká) vrátane štátov vývozu, tranzitu a dovozu a tiež miesta vstupu a výstupu, ak boli určené
8. Všeobecný opis odpadov (fyzikálny stav, správne označenie názvu a triedy prepravy podľa OSN, číslo OSN, číslo Y a číslo H, ak je to potrebné)
9. Informácie o požiadavkách na osobitné zaobchádzanie vrátane havarijných opatrení v prípade nehody
10. Typ a počet obalov
11. Množstvo v hmotnostných alebo objemových jednotkách
12. Vyhlásenie pôvodcu a vývozcu, že informácia je pravdivá
13. Vyhlásenie pôvodcu alebo vývozcu preukazujúce, že príslušné úrady všetkých dotknutých štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, nemajú námietky
14. Potvrdenie zneškodňovateľa o prijatí odpadov do určeného zneškodňovacieho zariadenia, uvedenie spôsobu zneškodnenia a približného dátumu zneškodnenia

Poznámky

Informácie požadované v prepravnom doklade musia byť v prípadoch, v ktorých je to možné, uvedené v jednom dokumente spolu s údajmi, ktoré vyžadujú prepravné predpisy. Ak to nie je možné, informácia by mala skôr dopĺňať, ako opakovať to, čo sa vyžaduje podľa prepravných predpisov. Prepravný doklad musí obsahovať inštrukcie, kto poskytne informácie a vyplní jednotlivé formuláre.

Príloha č. VI

Arbitráž

Článok 1

Ak dohoda uvedená v článku 20 tohto dohovoru neurčí inak, arbitrážne konanie sa vedie v súlade s článkami 2 až 10 tejto prílohy.

Článok 2

Žiadateľ oznámi sekretariátu, že zmluvné strany sa dohodli predložiť spor na arbitráž podľa článku 20 ods. 2 alebo ods. 3 tohto dohovoru a uviesť jeho konkrétne články, ktorých výklad alebo použitie je predmetom sporu. Sekretariát takto získanú informáciu zašle všetkým zmluvným stranám dohovoru.

Článok 3

Arbitrážny orgán sa skladá z troch členov. Každá zo zmluvných strán sporu vymenuje jedného arbitra. Takto vymenovaní dvaja arbitri vymenujú na základe vzájomnej dohody tretieho arbitra, predsedu arbitrážneho orgánu. Predseda nesmie byť štátnym príslušníkom žiadnej zo zmluvných strán sporu, nesmie mať trvalé sídlo na území jednej z týchto zmluvných strán, nesmie byť zamestnancom žiadnej z nich, ani nesmie prejednávať túto vec v inej funkcii.

Článok 4

1. Ak predseda arbitrážneho orgánu nie je určený do dvoch mesiacov od vymenovania druhého arbitra, vymenuje ho na žiadosť jednej zo zmluvných strán generálny tajomník Organizácie Spojených národov v priebehu ďalších dvoch mesiacov.
2. Ak jedna zo zmluvných strán sporu nevymenuje arbitra do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti, druhá zmluvná strana môže informovať generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý vymenuje predsedu arbitrážneho orgánu v priebehu ďalších dvoch mesiacov. Po svojom vymenovaní predseda arbitrážneho orgánu požiada zmluvnú stranu, ktorá nevymenovala arbitra, aby tak urobila do dvoch mesiacov. Po uplynutí tejto lehoty informuje generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý vymenuje tohto arbitra v priebehu ďalších dvoch mesiacov.

Článok 5

1. Arbitrážny orgán vydá svoje rozhodnutie v súlade s medzinárodným právom a v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.
2. Každý arbitrážny orgán vytvorený podľa ustanovení tejto prílohy si určí vlastné procesné pravidlá.

Článok 6

1. Rozhodnutie arbitrážneho orgánu, procesné aj vecné, musí byť prijaté väčšinou hlasov jeho členov.
2. Arbitrážny orgán môže prijať príslušné opatrenia na zistenie potrebných skutočností. Na žiadosť jednej zo zmluvných strán môže odporučiť predbežné ochranné opatrenia.
3. Sporové zmluvné strany poskytnú všetky nevyhnutné prostriedky na účinné vedenie konania.
4. Neúčasť alebo nesplnenie povinností ktorejkoľvek zmluvnej strany v spore nesmie byť na prekážku ďalšiemu postupu konania.

Článok 7

Arbitrážny orgán si môže vypočuť a určiť protinávrhy vyplývajúce priamo z predmetu sporu.

Článok 8

Ak arbitrážny orgán vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu neurčí inak, náklady tohto orgánu vrátane odmeny jeho členom uhrádzajú sporové zmluvné strany rovnakým dielom. Arbitrážny orgán vedie záznamy o všetkých svojich nákladoch a predkladá zmluvným stranám záverečnú správu.

Článok 9

Každá zmluvná strana, ktorá má na predmete sporu právny záujem, ktorý môže byť dotknutý rozhodnutím vo veci, môže zasahovať do konania so súhlasom arbitrážneho orgánu.

Článok 10

1. Arbitrážny orgán vydá rozhodnutie do piatich mesiacov odo dňa, keď bol zriadený, okrem prípadu, ak pokladá za nevyhnutné predĺžiť lehotu na ďalšie obdobie, ktoré by nemalo presahovať päť mesiacov.
2. Rozhodnutie arbitrážneho orgánu musí obsahovať odôvodnenie. Rozhodnutie je konečné a záväzné pre zmluvné strany zúčastnené na spore.
3. Každý spor, ktorý môže vzniknúť medzi zmluvnými stranami a týka sa výkladu alebo výkonu rozhodnutia, môže každá zmluvná strana predložiť arbitrážnemu orgánu, ktorý vydal rozhodnutie, alebo ak tento orgán nie je dosiahnuteľný, arbitrážnemu orgánu vytvorenému na tento účel rovnakým spôsobom ako prvý orgán.

Príloha k č. 60/1995 Z. z.

BASEL CONVENTION

on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal

Preamble

The Parties to this Convention,

Aware of the risk of damage to human health and the environment caused by hazardous wastes and other wastes and the transboundary movement thereof,

Mindful of the growing threat to human health and the environment posed by the increased generation and complexity, and transboundary movement of hazardous wastes and other wastes,

Mindful also that the most effective way of protecting human health and the environment from the dangers posed by such wastes is the reduction of their generation to a minimum in terms of quantity and/or hazard potential,

Convinced that States should take necessary measures to ensure that the management of hazardous wastes and other wastes including their transboundary movement and disposal is consistent with the protection of human health and the environment whatever the place of disposal,

Noting that States should ensure that the generator should carry out duties with regards to the transport and disposal of hazardous wastes and other wastes in a manner that is consistent with the protection of the environment, whatever the place of disposal,

Fully recognizing that any State has the sovereign right to ban the entry or disposal of foreign hazardous wastes and other wastes in its territory,

Recognizing also the increasing desire for the prohibition of transboundary movements of hazardous wastes and their disposal in other States, especially developing countries,

Convinced that hazardous wastes and other wastes should, as far as is compatible with environmentally sound and efficient management, be disposed of in the State where they were generated,

Aware also that transboundary movements of such wastes from the State of their generation to any other State should be permitted only when conducted under conditions which do not endanger human health and the environment, and under conditions in conformity with the provisions of this Convention,

Considering that enhanced control of transboundary movement of hazardous wastes and other wastes will act as an incentive for their environmentally sound management and for the reduction of the volume of such transboundary movement,

Convinced that States should take measures for the proper exchange of information on and control of the transboundary movement of hazardous wastes and other wastes from and to those States,

Noting that a number of international and regional agreements have addressed the issue of protection and preservation of the environment with regard to the transit of dangerous goods,

Taking into account the Declaration of the United Nations Conference on the Human Environment (Stockholm, 1972), the Cairo Guidelines and Principles for the Environmentally Sound Management of Hazardous Wastes adopted by the Governing Council of the United Nations Environment Programme (UNEP) by decision 14/30 of 17 June 1987, the Recommendations of the United Nations Committee of Experts on the Transport of Dangerous Goods (formulated in 1957 and updated biennially), relevant recommendations, declarations, instruments and regulations adopted within the United Nations system and the work and studies done within other international and regional organizations,

Mindful of the spirit, principles, aims and functions of the World Charter for Nature adopted by the General Assembly of the United Nations at its thirty-seventh session (1982) as the rule of ethics in respect of the protection of the human environment and the conservation of natural resources,

Affirming that States are responsible for the fulfilment of their international obligations concerning the protection of human health and protection and preservation of the environment, and are liable in accordance with international law,

Recognizing that in the case of a material breach of the provisions of this Convention or any protocol thereto the relevant international law of treaties shall apply,

Aware of the need to continue the development and implementation of environmentally sound low-waste technologies, recycling options, good house-keeping and management systems with a view to reducing to a minimum the generation of hazardous wastes and other wastes,

Aware also of the growing international concern about the need for stringent control of transboundary movement of hazardous wastes and other wastes, and

of the need as far as possible to reduce such movement to a minimum,

Concerned about the problem of illegal transboundary traffic in hazardous wastes and other wastes,

Taking into account also the limited capabilities of the developing countries to manage hazardous wastes and other wastes,

Recognizing the need to promote the transfer of technology for the sound management of hazardous wastes and other wastes produced locally, particularly to the developing countries in accordance with the spirit of the Cairo Guidelines and decision 14/16 of the Governing Council of UNEP on Promotion of the transfer of environmental protection technology,

Recognizing also that hazardous wastes and other wastes should be transported in accordance with relevant international conventions and recommendations,

Convinced also that the transboundary movement of hazardous wastes and other wastes should be permitted only when the transport and the ultimate disposal of such wastes is environmentally sound, and

Determined to protect, by strict control, human health and the environment against the adverse effects which may result from the generation and management of hazardous wastes and other wastes,

Have agreed as follows:

Article 1

Scope of the Convention

1. The following wastes that are subject to transboundary movement shall be "hazardous wastes" for the purposes of this Convention:

a) Wastes that belong to any category contained in Annex I, unless they do not possess any of the characteristics contained in Annex III; and

b) Wastes that are not covered under paragraph a) but are defined as, or are considered to be, hazardous wastes by the domestic legislation of the Party of export, import or transit.

2. Wastes that belong to any category contained in Annex II that are subject to transboundary movement shall be "other wastes" for the purposes of this Convention.

3. Wastes which, as a result of being radioactive, are subject to other international control systems, including international instruments, applying specifically to radioactive materials, are excluded from the scope of this Convention.

4. Wastes which derive from the normal operations of a ship, the discharge of which is covered by another international instrument, are excluded from the scope of this Convention.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

1. "Wastes" are substances or objects which are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law;

2. "Management" means the collection, transport and disposal of hazardous wastes or other wastes, including after-care of disposal sites;

3. "Transboundary movement" means any movement of hazardous wastes or other wastes from an area under the national jurisdiction of one State to or through an area under the national jurisdiction of another State or to or through an area not under the national jurisdiction of any State, provided at least two States are involved in the movement;

4. "Disposal" means any operation specified in Annex IV to this Convention;

5. "Approved site or facility" means a site or facility for the disposal of hazardous wastes or other wastes which is authorized or permitted to operate for this purpose by a relevant authority of the State where the site or facility is located;

6. "Competent authority" means one governmental authority designated by a Party to be responsible, within such geographical areas as the Party may think fit, for receiving the notification of a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes, and any information related to it, and for responding to such a notification, as provided in Article 6;

7. "Focal point" means the entity of a Party referred to in Article 5 responsible for receiving and submitting information as provided for in Articles 13 and 16;

8. "Environmentally sound management of hazardous wastes or other wastes" means taking all practicable steps to ensure that hazardous wastes or other wastes are managed in a manner which will protect human health and the environment against the adverse effects which may result from such wastes;

9. "Area under the national jurisdiction of a State" means any land, marine area or air space within which a State exercises administrative and regulatory responsibility in accordance with international law in regard to the protection of human health or the environment;

10. "State of export" means a Party from which a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes is planned to be initiated or is initiated;

11. "State of import" means a Party to which a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes is planned or takes place for the purpose of disposal therein or for the purpose of loading prior to disposal in an area not under the national jurisdiction of any State;

12. "State of transit" means any State, other than the State of export or import, through which a movement of hazardous wastes or other wastes is planned or takes place;

13. "States concerned" means Parties which are States of export or import, or transit States, whether or not Parties;

14. "Person" means any natural or legal person;

15. "Exporter" means any person under the jurisdiction of the State of export who arranges for hazardous wastes or other wastes to be exported;

16. "Importer" means any person under the jurisdiction of the State of import who arranges for hazardous wastes or other wastes to be imported;

17. "Carrier" means any person who carries out the transport of hazardous wastes or other wastes;

18. "Generator" means any person whose activity produces hazardous wastes or other wastes or, if that person is not known, the person who is in possession and/or control of those wastes;

19. "Disposer" means any person to whom hazardous wastes or other wastes are shipped and who carries out the disposal of such wastes;

20. "Political and/or economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve, formally confirm or accede to it;

21. "Illegal traffic" means any transboundary movement of hazardous wastes or other wastes as specified in Article 9.

Article 3

National Definitions of Hazardous Wastes

1. Each Party shall, within six months of becoming a Party to this Convention, inform the Secretariat of the Convention of the wastes, other than those listed in Annexes I and II, considered or defined as hazardous under its national legislation and of any requirements concerning transboundary movement procedures applicable to such wastes.

2. Each Party shall subsequently inform the Secretariat of any significant changes to the information it has provided pursuant to paragraph 1.

3. The Secretariat shall forthwith inform all Parties of the information it has received pursuant to paragraphs 1 and 2.

4. Parties shall be responsible for making the information transmitted to them by the Secretariat under paragraph 3 available to their exporters.

Article 4

General Obligations

1.

a) Parties exercising their right to prohibit the import of hazardous wastes or other wastes for disposal shall inform the other Parties of their decision pursuant to Article 13.
b) Parties shall prohibit or shall not permit the export of hazardous wastes and other wastes to the Parties which have prohibited the import of such wastes, when notified pursuant to subparagraph a) above.
c) Parties shall prohibit or shall not permit the export of hazardous wastes and other wastes if the State of import does not consent in writing to the specific import, in the case where that State of import has not prohibited the import of such wastes.

2. Each Party shall take the appropriate measures to:

a) Ensure that the generation of hazardous wastes and other wastes within it is reduced to a minimum, taking into account social, technological and economic aspects;
b) Ensure the availability of adequate disposal facilities, for the environmentally sound management of hazardous wastes and other wastes, that shall be located, to the extent possible, within it, whatever the place of their disposal;
c) Ensure that persons involved in the management of hazardous wastes or other wastes within it take such steps as are necessary to prevent pollution due to hazardous wastes and other wastes arising from such management and, if such pollution occurs, to minimize the consequences thereof for human health and the environment;
d) Ensure that the transboundary movement of hazardous wastes and other wastes is reduced to the minimum consistent with the environmentally sound and efficient management of such wastes, and is conducted in a manner which will protect human health and the environment against the adverse effects which may result from such movement;
e) Not allow the export of hazardous wastes or other wastes to a State or group of States belonging to an economic and/or political integration organization that are Parties, particularly developing countries, which have prohibited by their legislation all imports, or if it has reason to believe that the wastes in question will not be managed in an environmentally sound manner, according to criteria to be decided on by the Parties at their first meeting;
f) Require that information about a proposed transboundary movement of hazardous wastes and other wastes be provided to the States concerned, according to Annex V A, to state clearly the effects of the proposed movement on human health and the environment;
g) Prevent the import of hazardous wastes and other wastes if it has reason to believe that the wastes in question will not be managed in an environmentally sound manner;
h) Co-operate in activities with other Parties and interested organizations, directly and through the Secretariat, including the dissemination of information on the transboundary movement of hazardous wastes and other wastes, in order to improve the environmentally sound management of such wastes and to achieve the prevention of illegal traffic.

3. The Parties consider that illegal traffic in hazardous wastes or other wastes is criminal.

4. Each Party shall take appropriate legal, administrative and other measures to implement and enforce the provisions of this Convention, including measures to prevent and punish conduct in contravention of the Convention.

5. A Party shall not permit hazardous wastes or other wastes to be exported to a non-Party or to be imported from a non-Party.

6. The Parties agree not to allow the export of hazardous wastes or other wastes for disposal within the area south of 60° South latitude, whether or not such wastes are subject to transboundary movement.

7. Furthermore, each Party shall:

a) Prohibit all persons under its national jurisdiction from transporting or disposing of hazardous wastes or other wastes unless such persons are authorized or allowed to perform such types of operations;
b) Require that hazardous wastes and other wastes that are to be the subject of a transboundary movement be packaged, labelled, and transported in conformity with generally accepted and recognized international rules and standards in the field of packaging, labelling, and transport, and that due account is taken of relevant internationally recognized practices;
c) Require that hazardous wastes and other wastes be accompanied by a movement document from the point at which a transboundary movement commences to the point of disposal.

8. Each Party shall require that hazardous wastes or other wastes, to be exported, are managed in an environmentally sound manner in the State of import or elsewhere. Technical guidelines for the environmentally sound management of wastes subject to this Convention shall be decided by the Parties at their first meeting.

9. Parties shall take the appropriate measures to ensure that the transboundary movement of hazardous wastes and other wastes only be allowed if:

a) The State of export does not have the technical capacity and the necessary facilities, capacity or suitable disposal sites in order to dispose of the wastes in question in an environmentally sound and efficient manner; or
b) The wastes in question are required as a raw material for recycling or recovery industries in the State of import; or
c) The transboundary movement in question is in accordance with other criteria to be decided by the Parties, provided those criteria do not differ from the objectives of this Convention.

10. The obligation under this Convention of States in which hazardous wastes and other wastes are generated to require that those wastes are managed in an environmentally sound manner may not under any circumstances be transferred to the States of import or transit.

11. Nothing in this Convention shall prevent a Party from imposing additional requirements that are consistent with the provisions of this Convention, and are in accordance with the rules of international law, in order better to protect human health and the environment.

12. Nothing in this Convention shall affect in any way the sovereignty of States over their territorial sea established in accordance with international law, and the sovereign rights and the jurisdiction which States have in their exclusive economic zones and their continental shelves in accordance with international law, and the exercise by ships and aircraft of all States of navigational rights and freedoms as provided for in international law and as reflected in relevant international instruments.

13. Parties shall undertake to review periodically the possibilities for the reduction of the amount and/or the pollution potential of hazardous wastes and other wastes which are exported to other States, in particular to developing countries.

Article 5

Designation of Competent Authorities and Focal Point

To facilitate the implementation of this Convention, the Parties shall:

1. Designate or establish one or more competent authorities and one focal point. One competent authority shall be designated to receive the notification in case of a State of transit.

2. Inform the Secretariat, within three months of the date of the entry into force of this Convention for them, which agencies they have designated as their focal point and their competent authorities.

3. Inform the Secretariat, within one month of the date of decision, of any changes regarding the designation made by them under paragraph 2 above.

Article 6

Transboundary Movement between Parties

1. The State of export shall notify, or shall require the generator or exporter to notify, in writing, through the channel of the competent authority of the State of export, the competent authority of the States concerned of any proposed transboundary movement of hazardous wastes or other wastes. Such notification shall contain the declarations and information specified in Annex V A, written in a language acceptable to the State of import. Only one notification needs to be sent to each State concerned.

2. The State of import shall respond to the notifier in writing, consenting to the movement with or without conditions, denying permission for the movement, or requesting additional information. A copy of the final response of the State of import shall be sent to the competent authorities of the States concerned which are Parties.

3. The State of export shall not allow the generator or exporter to commence the transboundary movement until it has received written confirmation that:

a) The notifier has received the written consent of the State of import; and
b) The notifier has received from the State of import confirmation of the existence of a contract between the exporter and the disposer specifying environmentally sound management of the wastes in question.

4. Each State of transit which is a Party shall promptly acknowledge to the notifier receipt of the notification. It may subsequently respond to the notifier in writing, within 60 days, consenting to the movement with or without conditions, denying permission for the movement, or requesting additional information. The State of export shall not allow the transboundary movement to commence until it has received the written consent of the State of transit. However, if at any time a Party decides not to require prior written consent, either generally or under specific conditions, for transit transboundary movements of hazardous wastes or other wastes, or modifies its requirements in this respect, it shall forthwith inform the other Parties of its decision pursuant to Article 13. In this latter case, if no response is received by the State of export within 60 days of the receipt of a given notification by the State of transit, the State of export may allow the export to proceed through the State of transit.

5. In the case of a transboundary movement of wastes where the wastes are legally defined as or considered to be hazardous wastes only:
a) By the State of export, the requirements of paragraph 9 of this Article that apply to the importer or disposer and the State of import shall apply mutatis mutandis to the exporter and State of export, respectively;
b) By the State of import, or by the States of import and transit which are Parties, the requirements of paragraphs 1, 3, 4 and 6 of this Article that apply to the exporter and the State of export shall apply mutatis mutandis to the importer or disposer and State of import, respectively; or
c) By any State of transit which is a Party, the provisions of paragraph 4 shall apply to such State.

6. The State of export may, subject to the written consent of the States concerned, allow the generator or the exporter to use a general notification where hazardous wastes or other wastes having the same physical and chemical characteristics are shipped regularly to the same disposer via the same customs office of exit of the State of export via the same customs office of entry of the State of import, and, in the case of transit, via the same customs office of entry and exit of the State or States of transit.

7. The States concerned may make their written consent to the use of the general notification referred to in paragraph 6 subject to the supply of certain information, such as the exact quantities or periodical lists of hazardous wastes or other wastes to be shipped.

8. The general notification and written consent referred to in paragraphs 6 and 7 may cover multiple shipments of hazardous wastes or other wastes during a maximum period of 12 months.

9. The Parties shall require that each person who takes charge of a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes sign the movement document either upon delivery or receipt of the wastes in question. They shall also require that the disposer inform both the exporter and the competent authority of the State of export of receipt by the disposer of the wastes in question and, in due course, of the completion of disposal as specified in the notification. If no such information is received within the State of export, the competent authority of the State of export or the exporter shall so notify the State of import.

10. The notification and response required by this Article shall be transmitted to the competent authority of the Parties concerned or to such governmental authority as may be appropriate in the case of non-Parties.

11. Any transboundary movement of hazardous wastes or other wastes shall be covered by insurance, bond or other guarantee as may be required by the State of import or any State of transit which is a Party.

Article 7

Transboundary Movement from a Party through States which are not Parties

Paragraph 2 of Article 6 of the Convention shall apply mutatis mutandis to transboundary movement of hazardous wastes or other wastes from a Party through a State or States which are not Parties.

Article 8

Duty to Re-import

When a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes to which the consent of the States concerned has been given, subject to the provisions of this Convention, cannot be completed in accordance with the terms of the contract, the State of export shall ensure that the wastes in question are taken back into the State of export, by the exporter, if alternative arrangements cannot be made for their disposal in an environmentally sound manner, within 90 days from the time that the importing State informed the State of export and the Secretariat, or such other period of time as the States concerned agree. To this end, the State of export and any Party of transit shall not oppose, hinder or prevent the return of those wastes to the State of export.

Article 9

Illegal Traffic

1. For the purpose of this Convention, any transboundary movement of hazardous wastes or other wastes:

a) without notification pursuant to the provisions of this Convention to all States concerned; or
b) without the consent pursuant to the provisions of this Convention of a State concerned; or
c) with consent obtained from States concerned through falsification, misrepresentation or fraud; or
d) that does not conform in a material way with the documents; or
e) that results in deliberate disposal (e.g. dumping) of hazardous wastes or other wastes in contravention of this Convention and of general principles of international law,

shall be deemed to be illegal traffic.

2. In case of a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes deemed to be illegal traffic as the result of conduct on the part of the exporter or generator, the State of export shall ensure that the wastes in question are:
a) taken back by the exporter or the generator or, if necessary, by itself into the State of export, or, if impracticable,
b) are otherwise disposed of in accordance with the provisions of this Convention,

within 30 days from the time the State of export has been informed about the illegal traffic or such other period of time as States concerned may agree. To this end the Parties concerned shall not oppose, hinder or prevent the return of those wastes to the State of export.

3. In the case of a transboundary movement of hazardous wastes or other wastes deemed to be illegal traffic as the result of conduct on the part of the importer or disposer, the State of import shall ensure that the wastes in question are disposed of in an environmentally sound manner by the importer or disposer or, if necessary, by itself within 30 days from the time the illegal traffic has come to the attention of the State of import or such other period of time as the States concerned may agree. To this end, the Parties concerned shall co-operate, as necessary, in the disposal of the wastes in an environmentally sound manner.

4. In cases where the responsibility for the illegal traffic cannot be assigned either to the exporter or generator or to the importer or disposer, the Parties concerned or other Parties, as appropriate, shall ensure, through co-operation, that the wastes in question are disposed of as soon as possible in an environmentally sound manner either in the State of export or the State of import or elsewhere as appropriate.

5. Each Party shall introduce appropriate national/domestic legislation to prevent and punish illegal traffic. The Parties shall co-operate with a view to achieving the objects of this Article.

Article 10

International Co-operation

1. The Parties shall co-operate with each other in order to improve and achieve environmentally sound management of hazardous wastes and other wastes.

2. To this end, the Parties shall:
a) Upon request, make available information, whether on a bilateral or multilateral basis, with a view to promoting the environmentally sound management of hazardous wastes and other wastes, including harmonization of technical standards and practices for the adequate management of hazardous wastes and other wastes;
b) Co-operate in monitoring the effects of the management of hazardous wastes on human health and the environment;
c) Co-operate, subject to their national laws, regulations and policies, in the development and implementation of new environmentally sound low-waste technologies and the improvement of existing technologies with a view to eliminating, as far as practicable, the generation of hazardous wastes and other wastes and achieving more effective and efficient methods of ensuring their management in an environmentally sound manner, including the study of the economic, social and environmental effects of the adoption of such new or improved technologies;
d) Co-operate actively, subject to their national laws, regulations and policies, in the transfer of technology and management systems related to the environmentally sound management of hazardous wastes and other wastes. They shall also co-operate in developing the technical capacity among Parties, especially those which may need and request technical assistance in this field;
e) Co-operate in developing appropriate technical guidelines and/or codes of practice.

3. The Parties shall employ appropriate means to co-operate in order to assist developing countries in the implementation of subparagraphs a, b, c and d of paragraph 2 of Article 4.

4. Taking into account the needs of developing countries, co-operation between Parties and the competent international organizations is encouraged to promote, inter alia, public awareness, the development of sound management of hazardous wastes and other wastes and the adoption of new low-waste technologies.

Article 11

Bilateral, Multilateral and Regional Agreements

1. Notwithstanding the provisions of Article 4 paragraph 5, Parties may enter into bilateral, multilateral, or regional agreements or arrangements regarding transboundary movement of hazardous wastes or other wastes with Parties or non-Parties provided that such agreements or arrangements do not derogate from the environmentally sound management of hazardous wastes and other wastes as required by this Convention. These agreements or arrangements shall stipulate provisions which are not less environmentally sound than those provided for by this Convention in particular taking into account the interests of developing countries.

2. Parties shall notify the Secretariat of any bilateral, multilateral or regional agreements or arrangements referred to in paragraph 1 and those which they have entered into prior to the entry into force of this Convention for them, for the purpose of controlling transboundary movements of hazardous wastes and other wastes which take place entirely among the Parties to such agreements. The provisions of this Convention shall not affect transboundary movements which take place pursuant to such agreements provided that such agreements are compatible with the environmentally sound management of hazardous wastes and other wastes as required by this Convention.

Article 12

Consultations on Liability

The Parties shall co-operate with a view to adopting, as soon as practicable, a protocol setting out appropriate rules and procedures in the field of liability and compensation for damage resulting from the transboundary movement and disposal of hazardous wastes and other wastes.

Article 13

Transmission of Information

1. The Parties shall, whenever it comes to their knowledge, ensure that, in the case of an accident occurring during the transboundary movement of hazardous wastes or other wastes or their disposal, which are likely to present risks to human health and the environment in other States, those States are immediately informed.

2. The Parties shall inform each other, through the Secretariat, of:

a) Changes regarding the designation of competent authorities and/or focal points, pursuant to Article 5;
b) Changes in their national definition of hazardous wastes, pursuant to Article 3;

and, as soon as possible,

c) Decisions made by them not to consent totally or partially to the import of hazardous wastes or other wastes for disposal within the area under their national jurisdiction;
d) Decisions taken by them to limit or ban the export of hazardous wastes or other wastes;
e) Any other information required pursuant to paragraph 4 of this Article.

3. The Parties, consistent with national laws and regulations, shall transmit, through the Secretariat, to the Conference of the Parties established under Article 15, before the end of each calendar year, a report on the previous calendar year, containing the following information:

a) Competent authorities and focal points that have been designated by them pursuant to Article 5;
b) Information regarding transboundary movements of hazardous wastes or other wastes in which they have been involved, including:
   i) The amount of hazardous wastes and other wastes exported, their category, characteristics, destination, any transit country and disposal method as stated on the response to notification;
   ii) The amount of hazardous wastes and other wastes imported, their category, characteristics, origin, and disposal methods;
   iii) Disposals which did not proceed as intended;
   iv) Efforts to achieve a reduction of the amount of hazardous wastes or other wastes subject to transboundary movement;
c) Information on the measures adopted by them in implementation of this Convention;
d) Information on available qualified statistics which have been compiled by them on the effects on human health and the environment of the generation, transportation and disposal of hazardous wastes or other wastes;
e) Information concerning bilateral, multilateral and regional agreements and arrangements entered into pursuant to Article 11 of this Convention;
f) Information on accidents occurring during the transboundary movement and disposal of hazardous wastes and other wastes and on the measures undertaken to deal with them;
g) Information on disposal options operated within the area of their national jurisdiction;
h) Information on measures undertaken for development of technologies for the reduction and/or elimination of production of hazardous wastes and other wastes; and
i) Such other matters as the Conference of the Parties shall deem relevant.

4. The Parties, consistent with national laws and regulations, shall ensure that copies of each notification concerning any given transboundary movement of hazardous wastes or other wastes, and the response to it, are sent to the Secretariat when a Party considers that its environment may be affected by that transboundary movement has requested that this should be done.

Article 14

Financial Aspects

1. The Parties agree that, according to the specific needs of different regions and subregions, regional or sub-regional centres for training and technology transfers regarding the management of hazardous wastes and other wastes and the minimization of their generation should be established. The Parties shall decide on the establishment of appropriate funding mechanisms of a voluntary nature.

2. The Parties shall consider the establishment of a revolving fund to assist on an interim basis in case of emergency situations to minimize damage from accidents arising from transboundary movements of hazardous wastes and other wastes or during the disposal of those wastes.

Article 15

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of UNEP not later than one year after the entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be determined by the Conference at its first meeting.

2. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

3. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt rules of procedure for itself and for any subsidiary body it may establish, as well as financial rules to determine in particular the financial participation of the Parties under this Convention.

4. The Parties at their first meeting shall consider any additional measures needed to assist them in fulfilling their responsibilities with respect to the protection and the preservation of the marine environment in the context of this Convention.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the effective implementation of this Convention, and, in addition, shall:

a) Promote the harmonization of appropriate policies, strategies and measures for minimizing harm to human health and the environment by hazardous wastes and other wastes;
b) Consider and adopt, as required, amendments to this Convention and its annexes, taking into consideration, inter alia, available scientific, technical, economic and environmental information;
c) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention in the light of experience gained in its operation and in the operation of the agreements and arrangements envisaged in Article 11;
d) Consider and adopt protocols as required; and
e) Establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of this Convention.

6. The United Nations, its specialized agencies, as well as any State not Party to this Convention, may be represented as observers at meetings of the Conference of the Parties. Any other body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, qualified in fields relating to hazardous wastes or other wastes which has informed the Secretariat of its wish to be represented as an observer at a meeting of the Conference of the Parties, may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

7. The Conference of the Parties shall undertake three years after the entry into force of this Convention, and at least every six years thereafter, an evaluation of its effectiveness and, if deemed necessary, to consider the adoption of a complete or partial ban of transboundary movements of hazardous wastes and other wastes in light of the latest scientific, environmental, technical and economic information.

Article 16

Secretariat

1. The functions of the Secretariat shall be:

a) To arrange for and service meetings provided for in Articles 15 and 17;
b) To prepare and transmit reports based upon information received in accordance with Articles 3, 4, 6, 11 and 13 as well as upon information derived from meetings of subsidiary bodies established under Article 15 as well as upon, as appropriate, information provided by relevant intergovernmental and non-governmental entities;
c) To prepare reports on its activities carried out in implementation of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties;
d) To ensure the necessary coordination with relevant international bodies, and in particular to enter into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its function;
e) To communicate with Focal Points and Competent Authorities established by the Parties in accordance with Article 5 of this Convention;
f) To compile information concerning authorized national sites and facilities of Parties available for the disposal of their hazardous wastes and other wastes and to circulate this information among Parties;
g) To receive and convey information from and to Parties on:
   - sources of technical assistance and training;
   - available technical and scientific know-how;
   - sources of advice and expertise; and
   - availability of resources

   with a view to assisting them, upon request, in such areas as:
   - the handling of the notification system of this Convention;
   - the management of hazardous wastes and other wastes;
   - environmentally sound technologies relating to hazardous wastes and other wastes, such as low- and non-waste technology;
   - the assessment of disposal capabilities and sites;
   - the monitoring of hazardous wastes and other wastes; and
   - emergency responses;
h) To provide Parties, upon request, with information on consultants or consulting firms having the necessary technical competence in the field, which

can assist them to examine a notification for a transboundary movement, the concurrence of a shipment of hazardous wastes or other wastes with the relevant notification, and/or the fact that the proposed disposal facilities for hazardous wastes or other wastes are environmentally sound, when they have reason to believe that the wastes in question will not be managed in an environmentally sound manner. Any such examination would not be at the expense of the Secretariat;

i) To assist Parties upon request in their identification of cases of illegal traffic and to circulate immediately to the Parties concerned any information it has received regarding illegal traffic;

j) To co-operate with Parties and with relevant and competent international organizations and agencies in the provision of experts and equipment for the purpose of rapid assistance to States in the event of an emergency situation; and

k) To perform such other functions relevant to the purposes of this Convention as may be determined by the Conference of the Parties.

2. The Secretariat functions will be carried out on an interim basis by UNEP until the completion of the first meeting of the Conference of the Parties held pursuant to Article 15.

3. At its first meeting, the Conference of the Parties shall designate the Secretariat from among those existing competent intergovernmental organizations which have signified their willingness to carry out the Secretariat functions under this Convention. At this meeting, the Conference of the Parties shall also evaluate the implementation by the interim Secretariat of the functions assigned to it, in particular under paragraph 1 above, and decide upon the structures appropriate for those functions.

Article 17

Amendment of the Convention

1. Any Party may propose amendments to this Convention and any Party to a protocol may propose amendments to that protocol. Such amendments shall take due account, inter alia, of relevant scientific and technical considerations.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. Amendments to any protocol shall be adopted at a meeting of the Parties to the protocol in question. The text of any proposed amendment to this Convention or to any protocol, except as may otherwise be provided in such protocol, shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate proposed amendments to the Signatories to this Convention for information.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, theamendment shall as a last resort be adopted by a three--fourths majority of the Parties present and voting at the meeting, and shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, approval, formal confirmation or acceptance.

4. The procedure mentioned in paragraph 3 above shall apply to amendments to any protocol, except that a two-thirds majority of the Parties to that protocol present and voting at the meeting shall suffice for their adoption.

5. Instruments of ratification, approval,formal confirmation or acceptance of amendments shall be deposited with the Depositary. Amendments adopted in accordance with paragraphs 3 or 4 above shall enter into force between Parties having accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of their instrument of ratification, approval, formal confirmation or acceptance by at least three-fourths of the Parties who accepted the amendments to the protocol concerned, except as may otherwise be provided in such protocol. The amendments shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval, formal confirmation or acceptance of the amendments.

6. For the purpose of this Article, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 18

Adoption and Amendment of Annexes

1. The annexes to this Convention or to any protocol shall form an integral part of this Convention or of such protocol, as the case may be and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or its protocols constitutes at the same time a reference to any annexes thereto. Such annexes shall be restricted to scientific, technical and administrative matters.

2. Except as may be otherwise provided in any protocol with respect to its annexes, the following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention or of annexes to a protocol:

a) Annexes to this Convention and its protocols shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in Article 17, paragraphs 2, 3 and 4;

b) Any Party that is unable to accept an additional annex to this Convention or an annex to any protocol to which it is party shall so notify the Depositary, in writing, within six months from the date of the communication of the adoption by the Depositary. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for a previous declaration of objection and the annexes shall thereupon enter into force for that Party;

c) On the expiry of six months from the date of the circulation of the communication by the Depositary, the annex shall become effective for all Parties to this Convention or to any protocol concerned,

which have not submitted a notification in accordance with the provision of subparagraph b) above.

3. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention or to any protocol shall be subject to the same procedure as for the proposal, adoption and entry into force of annexes to the Convention or annexes to a protocol. Annexes and amendments thereto shall take due account, inter alia, of relevant scientific and technical considerations.

4. If an additional annex or an amendment to an annex involves an amendment to this Convention or to any protocol, the additional annex or amended annex shall not enter into force until such time the amendment to this Convention or to the protocol enters into force.

Article 19

Verification

Any Party which has reason to believe that another Party is acting or has acted in breach of its obligations under this Convention may inform the Secretariat thereof, and in such an event, shall simultaneously and immediately inform, directly or through the Secretariat, the Party against whom the allegations are made. All relevant information should be submitted by the Secretariat to the Parties.

Article 20

Settlement of Disputes

1. In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of, or compliance with, this Convention or any protocol thereto, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their own choice.

2. If the Parties concerned cannot settle their dispute through the means mentioned in the preceding paragraph, the dispute, if the Parties to the dispute agree, shall be submitted to the International Court of Justice or to arbitration under the conditions set out in Annex VI on Arbitration. However, failure to reach common agreement on submission of the dispute to the International Court of Justice or to arbitration shall not absolve the Parties from the responsibility of continuing to seek to resolve it by the means referred to in paragraph 1.

3. When ratifying, accepting, approving, formally confirming or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a State or political and/or economic integration organization may declare that it recognizes as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any Party accepting the same obligation:

a) submission of the dispute to the International Court of Justice; and/or
b) arbitration in accordance with the procedures set out in Annex VI.

Such declaration shall be notified in writing to the Secretariat which shall communicate it to the Parties.

Article 21

Signature

This Convention shall be open for signature by States, by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and by political and/or economic integration organizations, in Basel on 22 March 1989, at the Federal Department of Foreign Affairs of Switzerland in Berne from 23 March 1989 to 30 June 1989 and at United Nations Headquarters in New York from 1 July 1989 to 22 March 1990.

Article 22

Ratification, Acceptance,
Formal Confirmation or Approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and to formal confirmation or approval by political and/or economic integration organizations. Instruments of ratification, acceptance, formal confirmation, or approval shall be deposited with the Depositary.

2. Any organization referred to in paragraph 1 above which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In their instruments of formal confirmation or approval, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. These organizations shall also inform the Depositary, who will inform the Parties of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 23

Accession

1. This Convention shall be open for accession by States, by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and by political and/or economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

2. In their instruments of accession, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

3. The provisions of Article 22, paragraph 2, shall apply to political and/or economic integration organizations which accede to this Convention.

Article 24

Right to Vote

1. Except as provided for in paragraph 2 below, each Contracting Party to this Convention shall have one vote.

2. Political and/or economic integration organizations, in matters within their competence, in accordance with Article 22, paragraph 3, and Article 23, paragraph 2, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to the Convention or the relevant protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 25

Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the day of deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, formal confirmation, approval or accession.

2. For each State or political and/or economic integration organization which ratifies, accepts, approves or formally confirms this Convention or accedes thereto after the date of the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or political and/or economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession.

3. For the purpose of paragraphs 1 and 2 above, any instrument deposited by a political and/or economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

Article 26

Reservations and Declarations

1. No reservation or exception may be made to this Convention.

2. Paragraph 1 of this Article does not preclude a State or political and/or economic integration organization, when signing, ratifying, accepting, approving, formally confirming or acceding to this Convention, from making declarations or statements, however phrased or named, with a view, inter alia, to the harmonization of ist laws and regulations with the provisions of this Convention, provided that such declarations or statements do not purport to exclude or to modify the legal effects of the provisions of the Convention in their application to that State.

Article 27

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Withdrawal shall be effective one year from receipt of notification by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification.

Article 28

Depository

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depository of this Convention and of any protocol thereto.

Article 29

Authentic texts

The original Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Convention are equally authentic.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Basel on the 22th day of March 1989.

Annex I

Categories of Wastes to be Controlled

Waste Streams

Y1 Clinical wastes from medical care in hospitals, medical centers and clinics
Y2 Wastes from the production and preparation of pharmaceutical products
Y3 Waste pharmaceuticals, drugs and medicines
Y4 Wastes from the production, formulation and use of biocides and phytopharmaceuticals
Y5 Wastes from the manufacture, formulation and use of wood preserving chemicals
Y6 Wastes from the production, formulation and use of organic solvents
Y7 Wastes from heat treatment and tempering operations containing cyanides
Y8 Waste mineral oils unfit for their originally intended use
Y9 Waste oils/water, hydrocarbons/water mixtures, emulsions
Y10 Waste substances and articles containing or contaminated with polychlorinated biphenyls (PCBs) and/or polychlorinated terphenyls (PCTs) and/or polybrominated biphenyls (PBBs)
Y11 Waste tarry residues arising from refining, distillation and any pyrolytic treatment
Y12 Wastes from production, formulation and use of inks, dyes, pigments, paints, lacquers, varnish
Y13 Wastes from production, formulation and use of resins, latex, plasticizers, glues/adhesives
Y14 Waste chemical substances arising from research and development or teaching activities which are not identified and/or are new and whose effects on man and/or the environment are not known
Y15 Wastes of an explosive nature not subject to other legislation
Y16 Wastes from production, formulation and use of photographic chemicals and processing materials
Y17 Wastes resulting from surface treatment of metals and plastics
Y18 Residues arising from industrial waste disposal operations

Wastes having as constituents

Y19 Metal carbonyls
Y20 Beryllium; beryllium compounds
Y21 Hexavalent chromium compounds
Y22 Copper compounds
Y23 Zinc compounds
Y24 Arsenic; arsenic compounds
Y25 Selenium; selenium compounds
Y26 Cadmium; cadmium compounds
Y27 Antimony; antimony compounds
Y28 Tellurium; tellurium compounds
Y29 Mercury; mercury compounds
Y30 Thallium; thallium compounds
Y31 Lead; lead compounds
Y32 Inorganic fluorine compounds excluding calcium fluoride
Y33 Inorganic cyanides
Y34 Acidic solutions or acids in solid form
Y35 Basic solutions or bases in solid form
Y36 Asbestos (dust and fibres)
Y37 Organic phosphorus compounds
Y38 Organic cyanides
Y39 Phenols; phenol compounds including chlorophenols
Y40 Ethers
Y41 Halogenated organic solvents
Y42 Organic solvents excluding halogenated solvents
Y43 Any congenor of polychlorinated dibenzo-furan
Y44 Any congenor or polychlorinated dibenzo-p-dioxin
Y45 Organohalogen compounds other than substances referred to in this Annex (eg. Y39, Y41, Y42, Y43, Y44)

Annex II

Categories of Wastes Requiring Special Consideration

Y46 Wastes collected from households
Y47 Residues arising from the incineration of household wastes

Annex III

List of Hazardous Characteristics

UN Class[1])	Code	Characteristics
1	**H1**	**Explosive** An explosive substance or waste is a solid or liquid substance or waste (or mixture of substances or wastes) which is in itself capable by chemical reaction of producing gas at such a temperature and pressure and at such speed as to cause damage to the surroundings.
3	**H3**	**Flammable liquids** The word "flammable" has the same meaning as "inflammable." Flammable liquids are liquids, or mixtures of liquids, or liquids containing solids in solution or suspension (for example, paints, varnishes, lacquers, etc., but not including substances or wastes otherwise classified on account of their dangerous characteristics) which give off a flammable vapour at temperatures of not more than 60.5° C, closed-cup test, or not more than 65.6° C, open-cup test. (Since the results of open-cup tests and of closed-cup tests are not strictly comparable and even individual results by the same test are often variable, regulations varying from the above figures to make allowance for such differences would be within the spirit of this definition.)
4.1	**H4.1**	**Flammable solids** Solids, or waste solids, other than those classed as explosives, which under conditions encountered in transport are readily combustible, or may cause or contribute to fire through friction.
4.2	**H4.2**	**Substances or wastes liable to spontaneous combustion** Substances or wastes which are liable to spontaneous heating under normal conditions encountered in transport, or to heating up on contact with air, and being then liable to catch fire.
4.3	**H4.3**	**Substances or wastes which, in contact with water emit flammable gases** Substances or wastes which, by interaction with water, are liable to become spontaneously flammable or to give off flammable gases in dangerous quantities.
5.1	**H5.1**	**Oxidizing** Substances or wastes which, while in themselves not necessarily combustible, may, generally by yielding oxygen cause, or contribute to, the combustion of other materials.
5.2	**H5.2**	**Organic Peroxides** Organic substances or wastes which contain the bivalent-O-O-structure are thermally unstable substances which may undergo exothermic self-accelerating decomposition.
6.1	**H6.1**	**Poisonous (Acute)** Substances or wastes liable either to cause death or serious injury or to harm health if swallowed or inhaled or by skin contact.
6.2	**H6.2**	**Infectious substances** Substances or wastes containing viable micro organisms or their toxins which are known or suspected to cause disease in animals or humans.
8	**H8**	**Corrosives** Substances or wastes which, by chemical action, will cause severe damage when in contact with living tissue, or, in the case of leakage, will materially damage, or even destroy, other goods or the means of transport; they may also cause other hazards.
9	**H10**	**Liberation of toxic gases in contact with air or water** Substances or wastes which, by interaction with air or water, are liable to give off toxic gases in dangerous quantities.
9	**H11**	**Toxic (Delayed or chronic)** Substances or wastes which, if they are inhaled or ingested or if they penetrate the skin, may involve delayed or chronic effects, including carcinogenicity.

[1]) Corresponds to the hazard classification system included in the United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods (ST/SG/AC.10/1Rev.5, United Nations, New York, 1988)

9	**H12**	**Ecotoxic** Substances or wastes which if released present or may present immediate or delayed adverse impacts to the environment by means of bioaccumulation and/or toxic effects upon biotic systems.
9	**H13**	**Capable, by any means, after disposal, of yielding another material, e.g., leachate, which possesses any of the characteristics listed above.**

Tests

The potential hazards posed by certain types of wastes are not yet fully documented; tests to define quantitatively these hazards do not exist. Further research is necessary in order to develop means to characterize potential hazards posed to man and/or the environment by these wastes. Standardized tests have been derived with respect to pure substances and materials. Many countries have developed national tests which can be applied to materials listed in Annex I, in order to decide if these materials exhibit any of the characteristics listed in this Annex.

Annex IV

Disposal Operations

A. Operations which do not lead to the Possibility of Resource Recovery, Recycling, Reclamation, Direct Re-use or Alternative Uses

Section A encompasses all such disposal operations which occur in practice.

D1 Deposit into or onto land, (e.g., landfill, etc.)

D2 Land treatment, (e.g., biodegradation of liquid or sludgy discards in soils, etc.)

D3 Deep injection, (e.g., injection of pumpable discards into wells, salt domes of naturally occurring repositories, etc.)

D4 Surface impoundment, (e.g., placement of liquid or sludge discards into pits, ponds or lagoons, etc.)

D5 Specially engineered landfill, (e.g., placement into lined discrete cells which are capped and isolated from one another and the environment, etc.)

D6 Release into a water body except seas/oceans

D7 Release into seas/oceans including sea-bed insertion

D8 Biological treatment not specified elsewhere in this Annex which results in final compounds or mixtures which are discarded by means of any of the operations in Section A

D9 Physico chemical treatment not specified elsewhere in this Annex which results in final compounds or mixtures which are discarded by means of any of the operations in Section A, (e.g., evaporation, drying, calcination, neutralization, precipitation, etc.)

D10 Incineration on land

D11 Incineration at sea

D12 Permanent storage, (e.g., emplacement of containers in a mine, etc.)

D13 Blending or mixing prior to submission to any of the operations in Section A

D14 Repackaging prior to submission to any of the operations in Section A

D15 Storage pending any of the operations in Section A

B. Operations which may lead to Resource Recovery, Recycling, Reclamation, Direct Re-use or Alternative Uses

Section B encompasses all such operations with respect to materials legally defined as or considered to be hazardous wastes and which otherwise would have been destined for operations included in Section A

R1 Use as a fuel (other than in direct incineration) or other means to generate energy

R2 Solvent reclamation/regeneration

R3 Recycling/reclamation of organic substances which are not used as solvents

R4 Recycling/reclamation of metals and metal compounds

R5 Recycling/reclamation of other inorganic materials

R6 Regeneration of acids or bases

R7 Recovery of components used for pollution abatement

R8 Recovery of components from catalysts

R9 Used oil re-refining or other reuses of previously used oil

R10 Land treatment resulting in benefit to agriculture or ecological improvement

R11 Uses of residual materials obtained from any of the operations numbered R1-R10

R12 Exchange of wastes for submission to any of the operations numbered R1-R11

R13 Accumulation of material intended for any operation in Section B

Annex V A

Information to be Provided on Notification

1. Reason for waste export
2. Exporter of the waste[1])
3. Generator(s) of the waste and site of generation[1])
4. Disposer of the waste and actual site of disposal[1])
5. Intended carrier(s) of the waste or their agents, if known[1])
6. Country of export of the waste Competent authority[2])
7. Expected countries of transit Competent authority[2])
8. Country of import of the waste Competent authority[2])
9. General or single notification
10. Projected date(s) of shipment(s) and period of time over which waste is to be exported and proposed itinerary (including point of entry and exit)[3])
11. Means of transport envisaged (road, rail, sea, air, inland waters)
12. Information relating to insurance[4])
13. Designation and physical description of the waste including Y number and UN number and its composition[5]) and information on any special handling requirements including emergency provisions in case of accidents
14. Type of packaging envisaged (e.g. bulk, drummed, tanker)
15. Estimated quantity in weight/volume[6])
16. Process by which the waste is generated[7])
17. For wastes listed in Annex I, classifications from Annex III: hazardous characteristic, H number, and UN class
18. Method of disposal as per Annex IV
19. Declaration by the generator and exporter that the information is correct
20. Information transmitted (including technical description of the plant) to the exporter or generator from the disposer of the waste upon which the latter has based his assessment that there was no reason to believe that the wastes will not be managed in an environmentally sound manner in accordance with the laws and regulations of the country of import.
21. Information concerning the contract between the exporter and disposer.

Notes

[1]) Full name and address, telephone or telefax number and the name, address, telephone, telex or telefax number of the person to be contacted.
[2]) Full name and address, telephone, telex or telefax number.
[3]) In the case of a general notification covering several shipments, either the expected dates of each shipment or, if this is not known, the expected frequency of the shipments will be required.
[4]) Information to be provided on relevant insurance requirements and how they are met by exporter, carrier and disposer.
[5]) The nature and the concentration of the most hazardous components, in terms of toxicity and other dangers presented by the waste both in handling and in relation to the proposed disposal method.
[6]) In the case of a general notification covering several shipments, both the estimated total quantity and the estimated quantities for each individual shipment will be required.
[7]) Insofar as this is necessary to assess the hazard and determine the appropriateness of the proposed disposal operation.

Annex V B

Information to be Provided on the Movement Document

1. Exporter of the waste[1])
2. Generator(s) of the waste and site of generation[1])
3. Disposer of the waste and actual site of disposal[1])
4. Carrier(s) of the waste[1]) or his agent(s)
5. Subject of general or single notification
6. The date the transboundary movement started and date(s) and signature on receipt by each person who takes charge of the waste
7. Means of transport (road, rail, inland waterway, sea, air) including countries of export, transit and import, also point of entry and exit where these have been designated
8. General description of the waste (physical state, proper UN shipping name and class, UN number, Y number and H number as applicable)
9. Information on special handling requirements including emergency provision in case of accidents
10. Type and number of packages
11. Quantity in weight/volume
12. Declaration by the generator or exporter that the information is correct
13. Declaration by the generator or exporter indicating no objection from the competent authorities of all States concerned which are Parties
14. Certification by disposer of receipt at designated disposal facility and indication of method of disposal and of the approximate date of disposal.

Notes

The information required on the movement document shall where possible be integrated in one document with that required under transport rules. Where this is not possible the information should complement rather than duplicate that required under the transport rules. The movement document shall carry instructions as to who is to provide information and fill-out any form.

[1]) Full name and address, telephone or telefax number and the name, address, telephone, telex or telefax number of the person to be contacted in case of emergency.

Annex VI

Arbitration

Article 1

Unless the agreement referred to in Article 20 of the Convention provides otherwise, the arbitration procedure shall be conducted in accordance with Articles 2 to 10 below.

Article 2

The claimant party shall notify the Secretariat that the Parties have agreed to submit the dispute to arbitration pursuant to paragraph 2 or paragraph 3 of Article 20 and include, in particular, the Articles of the Convention the interpretation or application of which are at issue. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties to the Convention.

Article 3

The arbitral tribunal shall consist of three members. Each of the Parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the Parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of one of these Parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

Article 4

1. If the chairman of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of either Party, designate him within a further two months period.

2. If one of the Parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other Party may inform the Secretary-General of the United Nations who shall designate the chairman of the arbitral tribunal within a further two months' period. Upon designation, the chairman of the arbitral tribunal shall request the Party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. After such period, he shall inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make this appointment within a further two months' period.

Article 5

1. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and in accordance with the provisions of this Convention.

2. Any arbitral tribunal constituted under the provisions of this Annex shall draw up its own rules of procedure.

Article 6

1. The decisions of the arbitral tribunal both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.

2. The tribunal may take all appropriate measures in order to establish the facts. It may, at the request of one of the Parties, recommend essential interim measures of protection.

3. The Parties to the dispute shall provide all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.

4. The absence or default of a Party in the dispute shall not constitute an impediment to the proceedings.

Article 7

The tribunal may hear and determine counter--claims arising directly out of the subject-matter of the dispute.

Article 8

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the Parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the Parties.

Article 9

Any Party that has an interest of a legal nature in the subject-matter of the dispute which may be affected by the decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

Article 10

1. The tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established unless it finds it necessary to extend the time-limit for a period which should not exceed five months.

2. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon the Parties to the dispute.

3. Any dispute which may arise between the Parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either Party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

*) Zodpovedá systému hodnotenia rizika zahrnutému v odporúčaniach Spojených národov o preprave nebezpečného tovaru (ST/SG/AC.10/1 Rev. 5, Spojené národy, New York 1988).

1) Celé meno a adresa, číslo telefónu alebo faxu a meno, adresa, číslo telefónu, ďalekopisu alebo faxu styčnej osoby.

2) Celé meno, adresa, číslo telefónu, ďalekopisu alebo faxu.

3) V prípade všeobecnej žiadosti vzťahujúcej sa na niekoľko zásielok buď očakávaný dátum každej zásielky, alebo, ak to nie je známe, očakávaný počet zásielok.

4) Treba poskytnúť informáciu o príslušných požiadavkách na poistenie, ako ich vývozca, prepravca a zneškodňovateľ dodržiavajú.

5) Charakter a koncentrácia najnebezpečnejších zložiek z hľadiska jedovatosti a iných nebezpečných vlastností, ktoré odpady predstavujú tak pri zaobchádzaní, ako aj vo väzbe na navrhovanú metódu zneškodnenia.

6) V prípade všeobecnej žiadosti vzťahujúcej sa na niekoľko zásielok sa vyžaduje uvedenie celkového množstva, ako aj odhadovaného množstva pre každú jednotlivú zásielku.

7) Ak je to potrebné, odhadnúť nebezpečenstvo a určiť vhodnosť navrhnutého spôsobu zneškodnenia.

1) Celé meno, adresa, číslo telefónu alebo faxu a meno, adresa, číslo telefónu, ďalekopisu alebo faxu osoby, s ktorou sa treba spojiť v prípade havárie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.